

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh zehnavá.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) X. — Číslo (No.) 16.

Sobota (Saturday) 13. 4. (April) 1985

Takovou fugu nezahrál ani Johann Sebastian Bach ...!

Týden před velikonoce - ve 14. čísle letošního 10. ročníku H.N. jsme věnovali titulní stranu 300. výročí narození německo - anglickému geniálnímu skladateli barokní hudby Jiřímu Bedřichu Händelovi (* 23. února 1685 † 14. dubna 1759). V článku podle něm. spisovatele Štefana Zweiga popsal J. Turek z L.A. našim čtenářům výstižně osobnost a charakter tohoto velkého muzikanta světového jména v souvislosti s Mistrovou nemocí a zrodem jeho slavného oratoria „Vzkříšení“ (1741). V úvodu k tomu článku jsme se zmínili i o druhém německém velikanu barokní hudby - Händelovu současníkovi - Janu Sebastianu Bachovi (* 1685 † 1750). Od letošního prvního jarního dne (Bach se totiž narodil před třemi sty lety 21. března) jsou Bachovy skladby zařazeny do programů téměř všech letošních hudebních festivalů, a v NSR věnovala Bachově osobnosti a

dílu zvlášť pečlivou pozornost západoněmecká televize.

Učený rozbor Bachova úžasného díla z pera znalce jeho hudby si vážní, hudebně nadaní naši čtenáři a Bachovi obdivovatelé určitě už našli, nebo ještě najdou v odborných knihách a časopisech. V H.N. bychom se chtěli pokusit jen krátkou črtou přiblížit svým čtenářům Bachovu osobnost a lidskou pokornou postavu tohoto hudebního obra několika obyčejnými příhodami z jeho života.

Podobně jako v případě české muzikantské rodiny Bendů (o níž jsme psali v 49. čísle 9. roč. H.N. loni 12. prosince 84), téměř o čtvrt století dříve v rodině Bachů v Turyňsku se také muzicírovalo jak v Eisenachu, a potom u synů ve Vymaru, v Lipsku, v Arnstadtu tak i v alsaském Kolmaru den co den, večer co večer. A proto není divu, že každý ze synů,

vnuků a právnické dovedl na něco hrát, ale nejvíce ze všech i vzdáleně příbuzných Bachů vynikl ve varhanní hudbě a jako skladatel orchestrálních skladeb, klavírních, houslových, varhanních a vůbec chrámové hudby - (polyfonních mší, oratorií, kantát i pašijí a fůg Johann Sebastian Bach, narozený v Eisenachu na svátek sv. Benedikta r. 1685.

Že jeho hudba musela hluboce působit i na našeho z marxismu vyléčeného a upřímně obráceného básníka Františka Halase, který naň zavzpomínal ve své výzvě k národu po mnichovské zradě v září 1938 - „Vzpomeňte na chorál, malověrní, vzpomeňte na chorál!“ (rozuměj svatováclavský) - tím známým veršem, který jsme uvedli v titulu této krátké črty o Bachovi - je nabitelní. Je dost pravděpodobné, že Halas znal i Bachův pohnutý život stejně jako i zřejmě znal sílu svatováclavské tradice v našem národě, že tak mohl pevně věřit v lepší budoucnost našeho národa a téměř proklet svou „rodnou stranu“ když se s ní definitivně rozešel.

Ano, začátky Bachovy byly slibné, muziku vášnivě miloval od útlého dětství, brzy byl každému z jeho sedmi sourozenců zřejmý i jeho neobyčejný hudební talent. Už ve svých devíti letech však ztratil svou drahou maminku a o rok později i svého otce městského trubače a regenschorho. Ujmul se ho sice starostlivě jeho starší bratr Johann Christofer, po otci také varhaník, poslal jej do školy a sám jej vyučoval v hudbě, jak to slíbil umírajícímu otci Janu Ambrožovi Bachovi, když stál u jeho smrtelné postele. V rodině svého nejstaršího bratra Křištofa pobyl šest let, a v patnácti letech se vydal do světa. Nejprve mu pomohl jeho slavič hlas do kostelní hudební školy sv. Michala v Lüneburgu, kde zároveň vystudoval gymnasium.

Bachův portrét z let jeho nejživější tvůrčí práce po roce 1725.

Bachův portrét

v jeho 25 letech.

U tohoto manuálu varhan ve farním kostele v Arnstadtu sedával Bach v letech 1703-1707.

V roce 1703 školu skončil s dobrým prospěchem, hudební školu s nejlepším, a první místo dostal v orchestru vévody Jana Arnošta z Weimaru. Vydržel tam však jen několik měsíců a už v r. 1704 ve svých devatenácti letech obdržel místo varhaníka v kostele v Arnstadtu. V říjnu 1705

dostal za vybudování dobrého pěveckého sboru měsíční dovolenou, aby si zajel do Lübecku poslechnout tehdy proslaveného varhanického mistra Dietricha Buxtehude, protože měl tajné přání stát se jednou jeho nástupcem. Bux-

(Pokračování na str. 5)

SVATOPROKOPSKÉ OPATSTVÍ

VLISLE, IL.

MÁ NOVÉHO OTCE OPATA

V dnešní anglické části H.N. přinášíme zprávu o odchodu Njđ. Otce opata Velantina Skluzáčka O.S.B. „na odpočinek“. Dostali jsme ji minulý čtvrtek, kdy už bylo vydání velikonočního čísla v tisku. V úterý 9. dubna nám telefonoval do redakce Otec Karel Kolek O.S.B., bývalý svatoprokopský farář, převor a předposlední ředitel Tiskárny českých benediktinů na Allport a 18. ul., že si svatoprokopská řeholní komunita zvolila nového poradím osmého opata svého kláštera. Je jím:

OTEC HUGO (HUGNES) R. ANDERSON, O.S.B. rodák z illinoiského městečka Ohio, kde se narodil 31. ledna r. 1938. Je mu tedy 47 let, z nichž je už dvacet let knězem. Své první řeholní sliby složil v Lisle 24. června 1959 a na kněze byl vysvěcen 22. května r. 1965.

Další zprávy - o datumu jeho opatské benedikce a fotografii přineseme příště. Už teď však novému Otci opatovi vyprošujeme dobré zdraví, Boží pomoc a ochranu do příštích let jeho odpovědné ne zrovna snadné služby svým spolubratřím, výchovnému apoštolátu a sv. Církvi.

Redakce

Sloupek informací

o dvou zcela odlišných a přitom stejně důležitých a ožehavých celonárodních problémech U.S.A.:

zánik malých rodinných farem a vzrůstající počet nemanželských dětí, narozených ještě „dětinským matkám.“

Zanikne v blízké budoucnosti v USA skutečně většina rodinných malých farem? Nejen, že US zemědělec je dnes nejvýkonnější na světě, ale - jako ve všech pokročilých zemích - jeho rodinné tradiční hodnoty jsou rezervoárem. Telesně i duševně zdravých budoucích generací národa!

Situace amerických středních a menších rodinných farem není v dnešní době zrovna růžová, někdy někde je dokonce i tragická tak, že si několik farmářů vzalo ze zoufalství život, aby nebyli svědky dražby své zadlužené usedlosti. V posledních měsících se však celá situace ještě zhoršila tím, že v cizině byla menší poptávka po amerických zemědělských produktech. Od začátku letošního roku někteří cizí zákazníci zrušili totiž objednávky americké kukuřice a pšenice v celkové hodnotě 255 milionů dolarů, a zároveň objem nových objednávek povážně klesl. Cizí zákazníci - zejména Čína, východní Evropa, Sovětský svaz, Japonsko, Mexiko a Brazílie - se začínají více zajímat o levnější zemědělské produkty Argen-

tiny, Austrálie, Kanady a zemí Západoevropského hospodářského společenství. Americké obilí a sojové boby jsou dnes totiž na světových trzích průměrně o 30 % dražší než zemědělské produkty světových konkurentů USA. Argentina drasticky snížila ceny svého obilí, protože potřebuje nutně cizí valuty. Západoevropské státy poskytují svým zemědělcům vysoké subvence na vývoz jejich produktů, aby je mohli v cizině levně prodat. Kanada byla povzbuzena k zvýšení své zemědělské produkce v r. 1980, když prezident Carter rozhodl embargo amerického obilí vůči Sovětskému svazu. Stejný vliv měla na kanadskou zemědělskou produkci politika Reaganovy vlády v r. 1983, kdy US zemědělci byli placeni zemědělskými produkty za to, že nechávali část svých pozemků ležet ladem. Jiným důvodem vysokých cen amerického obilí je příliš vysoká mezinárodní hodnota dolaru. - V roce, který skončil 30. září 1984, zemědělský vývoz z USA do ciziny činil celkem 34,5 bilionu dolarů, což bylo o 9 % méně než v předchozím roce a o celých 20

% méně než ve finančním roce 1981. V r. 1980 Spojené státy vyvezly celkem 164 milionů tun obilí, v r. 1983 už o 21 milionů tun méně - tedy 143,6 milionu tun a vloni poklesl vývoz na 142,4 milionu tun. Podíl Ameriky na všesvětovém trhu obilí klesl ze 60 % v r. 1980 na 48 % koncem roku 1984. Podle staré zkušenosti se ztracené cizí trhy jen velmi nesnadno získají znovu zpět. V samotných Spojených státech v důsledku těchto skutečností jakož i kvůli politice Reaganovy administrace požadující skorečení federálních subvencí farmářům, značný počet menších a ekonomicky nevýnosných farem bude musit v blízké budoucnosti přestat svůj provoz. Má se zato, že americké zemědělství se přizpůsobí novým hospodářským skutečnostem a dospěje k nové normalizaci asi v letech 1987-88.

Současný stav US zemědělských usedlostí v číslech.

Zde ještě uvádíme několik čísel o posledním vývoji amerického zemědělství. Obyvatelstvo amerických farem kleslo z 30,5 milionu v r. 1940 na 5,8 milionu v r. 1984; dnes pouze 2,4 % amerického lidu žije na farmách, zatímco před 44 lety - v r. 1940 ještě 23 % US obyvatel pracovalo v zemědělství. Průměrná rozloha dnešní americké farmy je 440 akrů - 110 hektarů - akr se rovná 0,4 hektaru); 637 tisíc farem má rozlohu 1 až 49 akrů, 712 tisíc jich má rozlohu 500 až 999 akrů, a 162 tisíc amerických farem měří 1,000 akrů a více. Existuje šest hlavních typů amerických farem; 937 tisíc jich chová dobytek na maso, 888 tisíc jich pěstuje obilí a jiné polní plodiny, 165 tisíc amerických farem produkuje mléko a mléčné výrobky, 84 tisíc jich pěstuje ovoce na rozlehlých sadech, 42 tisíc jich chová drůbež na maso či na vejce, a 31 tisíc jich pěstuje zeleninu, či melouny a vinice tvoří zvláštní kategorii v US zemědělství. Před deseti roky asi 62 % amerických farmářů prohlašovalo, že zemědělství je jejich prvním a hlavním zaměstnáním; dnes jich to prohlašuje pouze 55 %. Roční příjem US farem z prodeje zemědělských produktů je velmi nestejný: v r. 1982 - (údaje z let 83-84 nejsou dosud po ruce) - 536 tisíc farem prodalo svých produktů za méně než \$2,500; u 560 tisíc tento příjem činil \$2,500 až \$10,000; u 259 tisíc činil \$10,000 až \$20,000; u 249 tisíc činil \$20,000 až \$40,000; u 333 tisíc farem činil \$40,000 až

\$100,000; u 216 tisíc činil \$100,000 až \$250,000; a u 86 tisíc amerických farem roční příjem z prodeje produktů přesahoval \$250,000. Čistý příjem US farem ve svém celku povážlivě klesl; ještě v r. 1979 činil celkem 32 bilionů dolarů, ale na rok 1985 se odhaduje, že bude činit pouze asi 20 bilionů dolarů. V r. 1981 hodnota farmářského vývozu do ciziny činila 44 bilionu, avšak letos podle předběžných odhadů nedosáhne více než 37 bilionů dolarů. Také cena zemědělské půdy stále klesá; v r. 1981 jeden akr kvalitní půdy se prodával za 795 dolarů, nyní stojí pouze asi 705 dolarů. Toto způsobuje, že US farmáři mají stále menší schopnost vypůjčit si peníze jak k nákupu nových strojů, tak k modernizaci své produkce, protože celková hodnota jejich farem klesá a banky jim půjčují proto méně, že považují zemědělskou půdu za menší záruku. Na druhé straně však dluhy farmářů stoupají. V r. 1979 činily ve Spojených státech 141 bilionu dolarů, dnes se odhadují na 212 bilionů dolarů. - Porad', kdo můžeš, protože marxistická kolektivizace není řešením!

Bez jakéhokoliv škarohlídství - morální nevázanost mladých, každou morální i rodičovskou autoritou pohrdajících - tělesně snad možná vyspělých, ale duševně dosud pubertě neodrostlých chlapců a děvčat - nevěští dnešní generaci i dobrých mladých Američanů nic dobrého. Podaří se v tom Reaganově administraci položit alespoň základy k nápravě?

Ústav „Allan Guttmacher“ uveřejnil v magazíně „US“ výsledky svého průzkumu o těhotenství nezletilých děvčat ve Spojených státech. Autoři studie např. zjistili, že z každého tisíce 15 až 19 letých děvčat v USA jich ročně otěhotní 96, což je dvakrát více než v kterékoliv jiné pokročilé zemi na světě. Amerika dnes rovněž drží málo zdravé prvenství v počtu dětí, narozených svobodným matkám; tento počet je až čtyřikrát vyšší než v Anglii, ve Švédsku, v

SSSR, v Mexiku či v Brazílii. Amerika má také více potratů těhotných děvčat v uvedené věkové kategorii než SSSR, či Dánsko, kde v poměru k počtu obyvatel mají 15 - 19 letá děvčata procentuálně tolik potratů a porodů dohromady, kolik mají dnes 15 - 19 leté svobodné matky v USA potratů. Ve věci „pohlavní aktivity“ školní nezletilé mládeže obsazuje tedy dnes USA první místo na světě mezi všemi pokročilejšími zeměmi. Tato tendence se zatím stále nijak citlivě nezlepšuje; naopak ještě se zhoršuje.

Autoři této studie právem považují tyto projevy „sexuální aktivity“ americké školní mládeže za příliš bezuzdné a jsou toho názoru, že by bylo třeba hledat nápravu neměli Amerika skončit jako starý Řím. Říkají, že ostatní pokročilé země jsou v této věci na tom lépe, protože jsou „otevřenější k pohlavním projevům, poskytují své mládeži více pohlavní výchovy a zároveň jí poskytují zdarma nebo velmi levně jak antikoncepční prostředky, tak i možnost potratu a to jak v západní Evropě tak ve všech komunistických režimech. Ve Spojených státech prý toto ještě zhoršují dvě fakta: příliš nerovnoměrné rozdělení majetku a příjmů mezi obyvatelstvem, a přílišná „religiosita“ amerického lidu, která dělala po dlouhou dobu svého puritanismu ze sexu tajemné „tabu“, o kterém se nesmělo nikde mluvit, a na druhé straně nechce uzákonit potraty. Proto by Amerika prý měla soustředit své úsilí na omezení otěhotnění nezletilé mládeže. Přitom však nemůže být ani řeč o snížení „sexuální aktivity“ školních dětí říkají tyto „učení páni“, protože i tato předčasná aktivita je prý zjevem „normálním a zdravým“. Americká společnost by prý měla být spíše více otevřená projevům pohlavního života, měla by zakládat a otvírat nové kliniky pro plánování rodin, které by měly více spolupracovat se školami a poskytovat „pohlavně činné“ mládeži zdarma či levně antikoncepční prostředky (zejména děvčatům pilulky a

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)
(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

YDÁVÁ:

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWNDALE AVE. Chicago Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.

s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

April 13, 1985 — Vol. X, No. 16.

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

Možno
objednat
telefonem:
laskavá
a rychlá
obsluha česky
i anglicky

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2954

usnadňovat jim potratové operace). Školy by měly ovšem také poskytovat mládeži důkladnější pohlavní výchovu. O nutnosti a potřebě mravní výchovy mládeže se zmíněná studie samozřejmě nezmiňuje ani slovem! Americká psychologie a psychiatrie jsou zřejmě stále ještě zpozditě v zajetí vědecky už dávno překonaného freudismu, když mají za to, že každá mravní výchova mládeže „omezuje“ lidskou osobnost, proto je i „škodlivá“ a že je nutno dát přednost spontánnosti! Odložit pohlavní život až na dobu manželství je pány psychiatry v USA dnes považováno za přežitek z dob středověkého temna! Amerika přijala Freudovy názory za své „evangelium“ a vyvodila z něho některé závěry, které by asi i samotného Freuda udivily. Pohlavní život není lékem na všechny problémy dospívající mládeže. Velký počet duševních chorob, kterými je postižena dnešní Amerika i jiné „pokrokové“ země západní i „reálného socialismu“ nemá svůj původ v americkém puritanství a v sexuální zdrženlivosti dřívějších dob, nýbrž naopak právě v sexuální nevázanosti kteréhokoliv druhu. Sexuálně vyčerpaná mládež už nemá k ničemu chuť, a život pro ni nemá často žádný smysl a slova „sebezápór, půst, osobní kázeň“ ani nezná. Sám Freud tvrdil, že bez zkrácení a usměrnění pohlavního pudu by nebyla civilizace možná. Toto je např. jasně vidět na skutečnosti, že ti studenti amerických vyšších škol, kteří vyplývají všechnu svou energii „v pohlavní aktivitě“ už nemají zájem o další studování, chtějí rychle vydělávat, gamblovat „užívat života“ a pak opouštějí svá studia jako „dropouts“. Dnešní americké mládeži nechybí pohlavní výchova v biologickém smyslu i v praktice t.zv. „milování“, toho vědí dnešní 12 leté děti více než toho věděli jejich rodiče když se brali. Chybí jí však v nebyvalé míře mravní výchova. Autoři studie uznávají, že americká mládež je stále v mladším věku pohlavně činná, a že nechtěné důsledky této barbarské nevázanosti se stále více rozmnožují. Zaměřují však, že pohlavní výchova americké mládeže ve školách byla v posledních letech silně zvýšena, že antikoncepční prostředky jí jsou snadno přístupné, možnost potratu jí byla usnadněna a bývalý náboženský protestantský puritanismus je v USA stále na ústupu. Tyto skutečnosti by podle mínění autoru měly počet otěhotnění nezletilých děvčat nikoliv zvýšit,

nýbrž snížit. Protože všal pravý opak je pravdou, navrhované prostředky pro snížení otěhotnění jsou neúčinné. Nikde se ve zmíněné studii také samozřejmě nemluví o všem dětem v USA lehce přístupné pornografii, o nedobrému vlivu různých TV programů, o dětské prostituci, pederastii i vydržovaných jinošských gigolech a dívčích milenkách postarších oplzlých pánů. To všechno není sice na světě nic nového, to všechno již tady bylo, je a bude, ale v dnešních mravních velkoměstech, kde vedle sebe žijí všechny rasy a národy, vychovaní i nevychovaní se všemi příležitostmi a neuhý moderních velkoměst se zvláště v americké svobodě všechny tyto prastaré společenské neduhy, nemravnosti - a pro většinu křesťana - prostě hříchy proti Božímu přirozenému řádu - proti Jeho Desateru - neslychané a neúměrně rozrostly jako metastázy rychlé rakoviny. Není pravdou, že větší počet dětí dělá chudobu, ale naopak, ve většině zemí duševní i hmotná chudoba „dělá děti“. I když bereme ohled na to, že kmeny černé Afriky, Latinské Ameriky i muslimské národy Asie považují děti za bohatství - (a proto jim zůstanou „rady“ bělošské rasy o rozumném plánování rodiny ještě na dlouhou dobu zcela nepřijatelné) - je dnes už vědecky dokázáno, že ve svém celku nejsou o nic pohlavně „vášnivější a nenasytnější“ než příslušníci bílé rasy. Dnes je již také dokázáno, že v „samotném vědění není spasení“, že vzdělání samo nedělá člověka ani lepšího a tím méně moudřejšího, a že i když má na člověka dobrý či špatný vliv jeho životní prostředí - (vytvářející a dnes často i nespravedlivým nebo více spravedlivým vládním systémem) - poctivě v pravdě a v rodinné lásce vychovaný člověk - muž i žena - nejsou jen produkty determinismu prostředí. Výchova - celá výchova dítěte - a tedy i sexuální - záleží na rodičích, v rodině od nejútlejšího mládí. A výchova svědomí se bez víry v Boha nikdy nikde neobejde, ať mu říkají Jahwe, Alah, Budha nebo Hospodin. Křesťané to mají dokonce lehčí, protože znají i jeho Syna Ježíše Krista z Nazaretha, Betléma a Golgoty, znají Jej i Vzkříšeného. Lidstvo se nikdy nedočká ve svých dějinách toho, že člověk bude ve všem spravedlivě a správně jednat jen proto, že skutečným vzděláním pochopí svou lidskou důstojnost bez víry v Boha a bude ve všem jednat lidsky rozumě. Na to lidský rozum sám nikdy nevystačí.

**Oblastní výbor
Československé národní
rady americké**
svolává
svou výroční schůzi
na středu 17. dubna 1985
na 7:00 hod. večer.

Sejdeme se ve škole T.G. Masaryka - 5701 W 27th Pl. v Ciceru.

Prosíme o dochvilnost a hojnou účast.

Herman Tabák
předseda
Jan B. Uhlir
tajemník

**Oblastní výbor
Čsl. národní rady americké**

Vás srdečně zve na:

**VEČER HUMORU
A LEGRACE**

s Vladimírem Škutinou

KDY? v sobotu 27. dubna 1985
v 7:00 hod. večer

KDE? v příjemném útulném sále
Velehradu, 2657-59 S. Lawndale
Ave., Chicago.

Něco k zakousnutí a k svažení
hrdla bude pro Vás také připraveno.

Vladimír Škutina připravil
pro svůj zájezd po USA a Kanadě
nový program, který Vás pobaví,
rozesměje a hlavně dodá
lepší náladu do dalších dnů.

V první části programu nám
něco poví o Národním divadle,
i o historkách hlavně za scénou,
z dob 1948 - dodnes.

V druhé části nám bude vyprávět
o tom, jak se dělá filmová
veselohra - jmenovitě česká -
o Vlastu Burianovi, V & W,
Oldřichu Novém, jak se dělala
komedie po válce a za komunistů,
jak v šedesátých letech a jak
dnes - v exilu.

A nakonec samozřejmě o humoru
vůbec; a pak už budou jen
pršet odpovědi na Vaše dotazy -
doufáme, že si připravíte
peprné - čím záladnější tím
lepší!

Chcete-li ztrávit příjemný
večer, užít hodně legrace,
přijďte určitě - nebudete
lítovat!

Dar \$5.00

Na shledanou se těší

**PORÁDAJÍCÍ VYBOR
&
Vladimír Škutina**

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce.
Volejte česky nebo anglicky:
852-2230

OBLASTNÍ VÝBOR ČSL. NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

pořádá

27. dubna 1985 v 7:00 hod. večer
v sále chicagského Velehradu 2657-59 So.
Lawndale Ave.

**VEČER HUMORU A LEGRACE
s Vladimírem Škutinou**

**PŘIJĎTE SE ZASMÁT,
POBAVIT
A POSLECHNOUT SI
ÚPLNĚ NOVÝ PROGRAM**

K dostání občerstvení,
pečivo, káva a nápoje.

DAR \$5.00

Vstupenky v předprodeji v Berwynu v obchodě p. F. Pancnera
a Cihak World Travel, Inc.

*Národní,
uloestorá pout
do Ellwangan
1985*

od 4. do 7. července.

Tak viděl Mikoláš Aleš posvátný Velehrad na Moravě v 1.000. výročí smrti sv. Metoděje. Po sto letech, první týden v červenci 1985, budeme slavít toto výročí v exilu, v Ellwangen, švábském poutním místě, kde byl svého času sv. Metoděj vězněn německými biskupy a jen na přímý zákaz tehdejšího papeže se mohl vrátit na moravský Velehrad.

Rezervujte si již dnes toto historické datum a zařad'te je do plánu Vašeho cestování v Evropě 1985.

„Velehradský výbor“

DOBA VELIKONOČNÍ

DRUHÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, děkujeme ti, že se o těchto velikonočních — naše víra znovu rozhořela, — a prosíme tě: — Opatruj v nás tento svůj dar, — ať věchní stále hlouběji chápeme, — že jsme nebyli pokřtěni vodou, ale Duchem svatým, — a že krev, kterou jsme byli vykoupeni, — je krev tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, — který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje — po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ (Sk 4, 32-35)

Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši. Nikdo neřikal o ničem ze svého majetku, že je to jeho vlastní, aťbrž měli všechno společné. — Apoštolové vydávali s velkou působivostí svědectví o zmrtvýchvstání Pána Ježíše a na nich na všech spouštěla velká milost.

A tak nikdo u nich nečlil v nouzi. Kdo měli totiž pole nebo dům, prodávali je a peníze za to stržené přinášeli a kladli apoštolům k nohám. Z toho se pak rozdělovalo každému, jak kdo potřeboval.

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA JANA (1 Jan 5, 1-6)

Milovaní! Každý, kdo věří, že Ježíš je Mesiáš, je narozen z Boha; každý kdo miluje otce, miluje i toho, komu on dal život. Podle toho můžeme poznat, že milujeme Boží děti: když milujeme Boha a plníme jeho přikázání. Láska k Bohu záleží v tom, že zachováváme jeho přikázání.

Jeho přikázání nejsou těžká, protože každý, kdo je narozen z Boha, vítězí nad světem. A nad světem zvítězilo právě toto: naše víra. Kdo vítězí nad světem, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží?

Ježíš Kristus je ten, který přišel skrze vodu a krev; nejen s vodou, ale s vodou a krví. A to dovědčuje Duch, protože Duch je pravda.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 20, 19-31)

Večer toho dne — prvního po sobotě — když byli učedníci ze strachu před židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl jim: "Pokoj vám." Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána.

Ježíš jim znovu řekl: "Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás." Po těch slovech na ně dýchl a řekl jim: "Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou."

Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu řekli: "Viděli jsme Pána."

Odpověděl jim: "Dokud nevidím na jeho ruce stopy po hřebecích a dokud nevlořím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím."

Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se do prostřed a řekl: "Pokoj vám." Potom řekl Tomášovi: "Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuji a věřím!"

Tomáš mu odpověděl: "Můj Pán a můj Bůh."

Ježíš mu řekl: "Ze jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili."

Ještě mnoho jiných znamení učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize. Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.

Kristovo

Zmrtvýchvstání a věda

Základním kamenem křesťanské víry a křesťanské historie je Kristovo Zmrtvýchvstání. V posledních stoletích je důležitým pomocníkem při osvětlování biblických údajů věda. Archeologové nedávno pronikli v chrámě Božího hrobu v Jeruzalémě až na skalnatý podklad Kalvárie. Prokázali přitom, že tento dlouhá staletí uctíváný pahorek je skutečně místem, kde byl ukřižován Ježíš. Až dosud byl skalnatý podklad zakryt kaplí, vybudovanou ve středověku. Při vykopávkách byly objeveny i zbytky původní baziliky z doby Konstantina Velikého a několika světských budov z údobí římské vlády, jež rovněž prokázaly, že tohoto místa bylo užíváno jako popraviště. Z pretoria, kde byl Ježíš odsouzen je na Golgotu, na které byl ukřižován, asi 600 metrů. Tato místa jsou v těchto dnech přeplněna desítkami tisíc poutníků z celého světa. Izraelské ministerstvo pro otázky turistického ruchu se na přeplněný Jeruzalém v období velikonoce už dlouho připravovalo. Protestanti zorganizovali hlavní velikonoční obřady jako obvykle u hrobu v zahradě na sever od Damašské brány starého jeruzalémského města; upevnili na toto místo nápis: "Není zde, vstal z mrtvých." Katolíci se dnes shromáždili nedaleko odtud v chrámu Božího hrobu. Vzhledem k rozdílu mezi gregoriánským a juliánským kalendářem se křesťané syrského a koptického vyznání shromáždili na tomto místě k oslavě Ježíšova Vzkříšení 14. dubna. Židovští i křesťanští vědci poukazují na skutečnost, že už 200 let po Kristu uváděli tehdejší křesťané za místo Kristova Zmrtvýchvstání starobylý chrám Božího hrobu. Ředitel Izraelského archeologického ústavu v jeruzalémské oblasti Dan Bahat, dnes vyjadřuje pře-

svědčení, že je to skutečně přesné místo Ježíšova hrobu. Podle bible byl Ježíš doveden na Golgotu, což v překladu znamená „Lebka“; tento pahorek za hradbami města totiž měl tvar lidské lebky. Protestanti se domnívají, že popis místa z Nového Zákona dobře odpovídá místu ležícímu dnes u dálnice vedoucí do Nablusu, Damašku, Jericha a Tel Avivu. Gen. tajemník malé anglické společnosti, složené z příslušníků různých církví a spravující „zahradní hrob“, Reverend Bill White však říká, že místo hrobu není tak důležité, jako duchovní poselství Kristova ukřižování a Zmrtvýchvstání. Jednoduchost „zahradního hrobu“ podle jeho slov nejlépe znázorňuje obsah Velikonočního poselství. Původ chrámu Božího hrobu sahá až do roku 327 po Kristu. Jak známo, císař Konstantin se stal křesťanem. A jeho matka Helena - později svatořečená - hledala v Jeruzalémě místo Ježíšova ukřižování a Zmrtvýchvstání a identifikovala je právě zde. Chrám byl vybudován na zbytcích židovského pohřebiště z prvního století. Jak však říká duchovní anglikánské církve Bill White, místo není tak důležité jako skutečnost, že Ježíš vstal z mrtvých.

Podle Nového Zákona je pro křesťany rozhodující skutečnost, že Ježíš, který umřel na kříži, žije; že žije nesrovnatelně vyšším způsobem než lidé v tomto našem prostoru a času; ale že žije způsobem objektivním, věcně pravdivým, ne tedy snad jen v mysli svých přátel nebo v pokračování svého díla. Tato skutečnost je základním a rozhodujícím motivem celého Nového Zákona - a je také předpokladem, bez něhož by vznik a rozvoj křesťanství nebyl vůbec myslitelný. Hlavní konkrétní důkaz této skutečnosti viděli křesťané od začátku v četných setkáních Ježíšových učedníků s živým Ježíšem po jeho smrti; tato setkání změnila

jejich život. Vezmeme-li zprávy Nového Zákona o vzkříšení jako celek a srovnáme-li je s naším dnešním po-einsteinovským obrazem světa, je zjevné, že vzkříšení znamená Ježíšův přechod na novou, vyšší rovinu existence, která už není vázaná tímto naším relativním prostorem a časem, i když v něm může působit a působí. To platí o Kristově duši i o jeho těle. Teorie relativity nám ukazuje konečnost našeho prostoru a času. Nemusí tedy být ani vylučný. A to ovšem usnadňuje představu jiného, vyššího „světa“. Teologové příznačně uvádějí, že vzkříšený Ježíš je krystalizační jádro „nové země a nového světa“. Teilhard de Chardin například předpokládá, že pravý pokrok našeho kosmu působený Stvořitelem, dosáhne nakonec průsečíku s novým světem vzkříšeného Krista. Podle Chardina směřuje všechen skutečný pokrok tohoto našeho světa k onomu vyššímu kosmu, jehož ústřední bod je - cituji - „vzkříšený, oslavený opravdu kosmický Kristus.“

V Novém Zákone je řada svědectví o tom, že ukřižovaný Ježíš vstal z mrtvých. Neznamená ovšem pouhý návrat k obyčejnému lidskému životu. Ježíš, který zemřel, žije podle Nového Zákona jako člověk s duší a tělem na vyšší rovině, na vyšším stupni tvůrčího Božího díla; proto životem nesmrtelným, nezávislým na zákonech naší přírody. Evangelista Jan to vyjadřuje prostými a výstižnými slovy Ježíše: „Jdu k Otci.“ Ježíš jako by se vracel do soukromí Božího, i do své vlastní božské slávy, ale nepřestává být člověkem, který je totožný s tím, jenž mezi lidmi žil a umřel. Pro ty odchovance řecké kultury, tedy Platóna, z nichž se později stali křesťané, byl v jejich obrácení od pohanství důležitý fakt prázdného Ježíšova hrobu. Řekové uznávali nesmrtelnost duše, odloučené po smrti od těla. Představa celého nesmrtelného člověka jim byla cizí. Ale právě ona se stala nutným předpokladem k chápání Ježíšova vzkříšení a univerzálního výzkumu jeho nového života. Křesťané nepopírají zákonitost tohoto našeho vesmíru, ale jsou přesvědčeni, že tento vesmír ještě nepředstavuje celou skutečnost. Nepohrdají tímto naším prostorem a časem, tímto naším světem, vidí v něm dobré Boží dílo, ale věří i v existenci skutečnosti jiného, vyššího řádu, k níž jsou lidé zásluhou Krista spolu s ním povoláni. Jak napsal slavný Chesterton - dva světy jsou lepší než jeden... *
P.H.

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA
8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropsky vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Cicero, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

Takovou fugu nezahrál ani Johann S. Bach

(Pokračování ze str. 1)

tehude byl mladým Bachem nadšen do té míry, že mu nabídl své varhanické místo sám, ovšem s podmínkou, že se přiřzení do rodiny, bude jeho zetěm a doslouží mu do smrti. Na to dosloužení Buxtehudeovi Jan Šebastian rád přistoupil, ale jakmile spatřil tu vdavek chtivou Buxtehudeovu dceru Annu Markétu, uprchl z Lübecku ještě též večer a vrátil se do Arnstadtu.

Tehdy už osmadvacetiletá panna Anna Margareta Buxtehude vypadala totiž vedle dvacetiletého Jana Šebastiána jako matrona; k tomu byla stále zamračená, nepříjemná, neohrabaná, nemilá, s pisklavým hlasem, no prostě hotové nemešlo, bubák a strašidlo. Teď v mžiku pochopil, proč se před ním stejně rychle přestali ucházet o významné místo regenschoriho

v Lübecku Friedrich Georg Händel i Johann Mattheson.

V Arnstadtu si jej biskupská konsistoř sice brzy pozvala „na kobereček“, aby mu vytkla, že od návratu z Lübecku se stal jeho varhanní doprovod chrámového zpěvu trochu extravagantní, že zavádí podivné harmonie do svých preludií, je nedisciplinovaný, že se hašteří s členy chrámového orchestru, z nichž jeden vzal na Bacha hůl a Bach zase vytasil na něho meč a vyzval jej k souboji. Bachovi to však nic nevadilo, protože věděl, že ve skutečnosti se těší u biskupa vážnosti, a jednoho dne na vše zcela zapomněl, protože potkal úplně znenadáni svou lásku. Byla to jeho sestřenice Maria Barbara, která chodila už delší dobu do kostela naslouchat potajmu jeho hudbě. Jednoho dne, když v kostele nikdo nebyl, schovala se za sloup a svým čistým krásným hlasem doprovázela Bachovy varhanní „trylky“.

Bach se své hezounké ses-

třenici jen v rozpacích om- louval, že pro samé „psaní not“ a jejich přehrávání v kostele si její krásy dosud ani nepovšim- nul, a po třech měsících byla svatba. Bach i Barborka zářili štěstím, měli se upřímně rádi, měli spolu sedm dětí, ale tři jim v útlém dětství zemřely. Barborka to se svým Hansem Sebastiánem „uměla“ a svým úsměvem a zvonivým hlasem ztišila vždy jako čarovným proutkem všechny Bachovy hněvy a vzteky. Jenomže, ve svých 36 letech náhle onemocněla, zemřela a pětatřicetiletého ovdovělého Hanse nechala se čtyřmi malými dětmi. Přijmul do domácnosti starší hospodyně, která byla i dobrou vychovatelkou jeho dětem, ale po půldruhém roce poznal, že potřebuje k dětem skutečnou matku. Oženil se - a opět šťastně - se zpěvačkou svého kostelního sboru. Jmenovala se Anna Magdalena. Nebyla mu jen vzornou a stále zamilovanou ženou, ale jako umělkyně i výt-

ěcnou pomocnicí, která plně chápala jeho umělecké cíle, byla mu inspirací a když Bachovi přestal sloužit zrak, prepisovala mu i noty jeho nových skladeb. Z třinácti dětí, které spolu měli, čtyři zemřely krátce po narození.

Někteří současní němečtí znalci Bachových skladeb dokonce tvrdí, že Bachovy obě šťastné lásky a rodinné pohody obou jeho manželství se často „ozývají“ z jeho radostných skladeb stejně jako jeho smutky nad sedmi zemřelými dětmi, jimž hleděl do hrobu. Se svou první manželkou Marií Barborkou prožil Johann Šebastián Bach léta krásné rodinné pohody ve městech Arnstadt, Mühlhausen, ve Weimaru a v Köthen; se svou milovanou druhou chotí Annou Magdalenou prožil léta své největší tvůrčí síly a svých úspěchů, když se stal v Lipsku dvorním kapelníkem, kde pak spolu prožili celých 27 let.

V té době vznikla také nap-

rostá většina jeho skladeb, jichž bylo přes tisíc! Jeho drahá Anna Magdalena mu pak byla i mocnou oporou když Bach ztrácel zrak, podrobil se bezvýsledně dvěma bolestným očním operacím a nutně potřeboval ke svému skládání schopného „písaře not“. I toho mu tedy ráda a ochotně dělala jeho Anička Magdalénka, s níž se pak vždy večer společně modlil za spásu své první ženy Marie Barborky a všech sedmi zemřelých dětí. Avšak, v půli léta, 28. července r. 1750 geniální skladatel Johann Šebastián Bach najednou žádal svou drahou Magdalenou, aby mu zavolala kněze, protože prý ještě dnes zemře. A skutečně - sotva kněz odešel, J.S. Bachovi se zastavilo srdce a Anna Magdalena mu vřelými polibky zavírala oči. Bylo mu teprve 65 let!

Dr. Jaroslav Němec - pětasedmdesátník

Spoluzakladatel Společnosti pro vědu a umění (SVU), její první generální tajemník a nakonec předseda se dožil 23. března 85, sedmdesátipětilet. Moravský Slovák z učitelké rodiny z Ořechova u Uherského Hradiště, vystudoval práva na Masarykově univerzitě v Brně. Po studiích nastoupil soudcovskou dráhu u krajského soudu v Uh. Hradišti. Dlouho tam však nepobyl. Přišel Mnichov a nacistická okupace. Jaroslav se ihned napojil na odbojovou organizaci „Obrana národa“, a když Gestapo zatahovalo síť kolem jeho skupiny, probil se do zahraničí a vstoupil do čs. zahraniční armády. Nejprve do čs. jednotky ve Francii jako důstojník kulometné roty a po pádu Francie do čs. zahraniční armády v Anglii. To už byl vojenským soudcem a polním prokurátorem. V r. 1944 byl jmenován vrchním polním prokurátorem u armádního sboru v SSSR. Po skončení války se vrátil do Prahy, ale vojenskou službu opustil a přešel do vládních služeb. Po únoru 1948 byl však jako západní zahraniční voják a přesvědčený antikomunista ihned propuštěn. Brzy se mu podařilo dostat se ilegálně opět za hranice. Emigroval do USA, kde se přeškolil na katolické univerzitě ve Washingtonu na magistra knihovnictví. Usadil se ve Washingtonu D.C. a pracoval ve Státní lékařské knihovně v

oboru soudního lékařství až do svého odchodu do pense v roce 1976. - Nyní je na odpočinku, ale neodpočívá. Mimo jiné pečuje dále o své „dítě“ SVU, je členem jeho předsednictva a dosud řídí jako zodpovědný redaktor Zprávy SVU. A dělá to moc dobře. Zprávy jsou vyhledávaným zdrojem informací o českém a slovenském kulturním životě v zahraničí a to nejen pro téměř 2.000 členů SVU, ale i tisíce nečlenů.

Jaroš má dva ztěžejní zájmy, jimž se ve svém druhém exilu věnoval a věnuje: soudní lékařství, v kterémžto oboru napsal řadu odborných článků a měl také řadu přednášek, a pak historii Moravy, a především svého rodného Ořechova. Napsal také obsírnou monografii Ořechov u Uh. Hradiště.

Dr. Jaroslav Němec má nesporně bohaté a velmi zajímavé zkušenosti ze svého působení jako vojesnký prokurátor. Jako vrchní polní prokurátor v SSSR byl totiž často ve styku - ne vždy příjemném - s vrchním velitelem čs. armádního sboru v Rusku, s gen. Ludvíkem Svobodou. Pokud vím, Jaroš si klade tyto vzpomínky na papír a doufejme, že je brzy a jistě s velkým zájmem budeme číst.

My všichni jeho přátelé a známí, přejeme Dr. Němcovi k jeho pětasedmdesátce, aby se v pevném zdraví a dobré životní pohodě - po boku své pečlivé manželky Ludmily - dožil ještě mnoha kulatých jubileí!

Mnogaja ljeta, živijó a Pán Bůh jej ve zdraví opatruj a nám zachovej! B. Bunža

Světový tisk k vraždě amerického důstojníka

Major Nicholson, sloužící ve Východním Německu jako americký vojenský atašé, byl sovětským vojákem zastřelen při fotografování sovětského zařízení. Sovětské jednotky nedovolily majorovu řidiči poskytnout oběti první pomoc, a major Nicholson zemřel, když mu po dobu jedné hodiny nebyla poskytnuta žádná pomoc. Torontský deník The Sun označuje incident za příklad sovětské politiky „železných pěstí“ a pokračuje:

Jazyk, jakým se případ vysvětluje, je v tomto případě ironický. Sovětský svaz tvrdí, že sovětské vojáky přistihli majora Nicholsona při činu, a že major prováděl ve Východním Německu špionáž. A tak jej zastřelili. Nejde nám teď v první řadě o otázku, zda byl major špion nebo nebyl. Svět roztrpčuje, jak křiklavě se tu nedbá patřičného postupu. Čas od času je to stále ten samý způsob, jakým postupují záležitosti za železnou oponou. Může jít o trvalé drobné odchylky od jednání s lidskou důstojností. Až příliš často však jde o brutální sílu. Máme na mysli jak třeba zastřelení majora - ať už přestupek skutečný anebo domnělý - tak třeba zabití nějaké osoby u berlínské zdi, vystavěné proto, aby držela občany uvnitř jejich hranic.

Torontský deník The Sun obviňuje Sovětský svaz z jednání s cynickou bezohledností. Západoněmecký deník

Stuttgarter Zeitung poznamenává, že jako existuje dohoda o volném pohybu amerického vojenského personálu po nezakázaných prostorech Východního Německa, sovětský personál má stejnou svobodu pohybu po Německu Západním. Stuttgarter Zeitung pokračuje:

Absolutně neomluvitelné zavraždění zjevně neozbrojeného amerického majora porušuje přijatelný rituál. Nikdy se pravděpodobně nezjistí, zda šlo o předem promyšlený čin; tak je tomu v případě většiny podobných incidentů. Nepřímá srovnání s jinými událostmi toho druhu z minulosti však jsou podnětem k zamyšlení. Jestliže se dá pot-

vrdit americká informace, že do prsou střelenému americkému majorovi nebyla celou jednu hodinu poskytnuta žádná zdravotní pomoc, potom nám to připomíná smrt mladého Petra Fechtera z Východního Berlína, který vykrvácel u berlínské zdi v roce 1962 jen proto, že nikomu nebylo dovoleno zraněnému pomoci...

V každém případě zjevně nebude mít tato tragedie žádné důsledky, jdoucí za výměnu protestů mezi supervelmocemi. President Reagan si jasně přeje osobně setkat s Gorbačovem. Naznačil, že zmíněný incident pouze zvýší jeho odhodlanost uskutečnit setkání na nejvyšší úrovni.

P.H.

PŘIPRAVILI JSME PRO VÁS TYTO ZÁJEZDY:

- 6. května 85: Stará Čína - 19-tí denní zájezd pro velký zájem opakujeme po třetí.
- 8. června 85: Zájezd na Československý den, Hillsboro, Wisconsin
- 25. června 85: Doprovázený zájezd do Československa na Spartakiádu.
- 26. června 85: Další zájezd do Československa na Spartakiádu. Rádi vám poskytneme další informace. Přihlaste se laskavě včas.

Vyřídíme návštěvu vašich příbuzných a přátel z Československa do USA a rovněž TUZEX.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

DOPISY našich čtenářů

Bratislava
Československo

Vážená redakce, milý Otče Vojtěchu.

Úryvky z dopisu od mého bratra a švagrové, kteří žijí na Slovensku, by určitě mohly zajímat i čtenáře H.N., a proto Vám je posílám. Posud' te sami o vhodnosti jejich uveřejnění. Protože se však letos chystá celá řada starokrajanů - a možná, že i antu-na prázdninový zájezd do „staré vlasti“ v rámci nové podezřelé ochoty Husákova režimu udílet návštěvní víza na Spartakiádu - (aby si tak komunisté schňali potřebné dolary) - nebude na škodu připomenout všem těm, kteří se budou divit, jak lacino se mohou v Československu stravovat za nynější tvrdý dolar, a obdivovat přírodní i stavební krásy naší vlasti - (které komunisté nevytvořili) - že denní realita pro ty, kteří tam musí žít, je zcela jiná. Maně si totiž vzpomínám, že asi před třemi roky navštívil jeden snad

podry, ale naivní starokrajan tuším z Wisconsinu, na stará kolena vlast svých předků, a pak o tom napsal do H.N. docela pěkný a pravdivý dopis. To bylo někdy v lednu či začátkem února. Za několik týdnů Vám děkoval za seřazení myšlenek a opravu pravopisných chyb, ale v srpnu se pak objevilo několik anglických vět jeho rukopisu v pražském Rudém právu pod rozčileným článkem o Vás, „Jak Father Vít dělá krajanské noviny.“ - Měl jsem z toho tehdy docela upřímnou radost, poněvadž se tak v Československu alespoň o Hlasu národa dověděli i ti, kteří dosud čtou Rudé právo. Ten Váš čtenář to udělal asi z nějakého strachu, aby nějak „neublížil“ svou pravdomluvností v Americe svým vzdáleným příbuzným v Československu, a tak najednou napsal do Rudého práva, že se mu ve staré vlasti všecičko líbilo, ale Vám do redakce se už ani nezval. Mám tedy za to, že úryvky z dopisu mého bratra z Československa

alespoň upozorní starokrajanové letošní návštěvníky Československa na vyzkoušenou pravdivost starého přísloví „Všechno není zlato, co se třpytí.“ a při své návštěvě staré vlasti si udělají o všem, co vidí a uslyší, sami svůj úsudek.

Srdečně Váš čtenář

Frank

Nyní tedy těch několik úryvků z dopisu o denní životní realitě v Československu.

Drahý náš:

Včera došel nám Tvoj list z dne 24. februára, 85. Trvala mu ta cesta 16 dní. Musel sa iste dakde zabavit „na deci pálenky“. Ale my sme už zvykli na takéto spôsoby asi tak ako pes na bitku. Hlavná vec, že došiel a mohli sme sa mu potešiť. (Prepáč; na okamih prerušujem písanie, práve jačia syrény v meste z príležitosti smutku nad Černenkom a jeho pohrebu.) - Toto kvilenie ma celkom vyviedlo z konceptu. A tak si spomínam, koľko tých „bohov“ sme už prežili, počnúc Ferencem Jožkom. Všetko to chcelo spasit' ľudstvo a vohnali ich do vzájomného vraždenia, miesto toho že by sa ľudia boli opýtali, čo oni chcú a dali im možnosť ten krátky život tu na zemi prežiť v pokoji bez nahanania. Napríklad u nás všemožne sa usilujú cigánov zcivilizovať. Zriad'ujú zvláštne školy, ústavy na ich prevýchovu. Pochvalujú si, že toto je ich štát. A skutočne aj je, a za pár generácií nás zožerú. Spomínam to preto, lebo v našom bloku, tieto dni, niektorým ľudom sa vlámali do pivnice. Aj do našej pivnice su dvere vylámané a žiarovky vykradnuté. Keby som

HLEDÁME

s životem už vyrovnanou ženu, ktorá by bola ochotná posloužiť našu nemocnú tetu (75), ktorá se nám vráti po veľikonociach z nemocnice. Ted' váži, chudera, jen 90 liber; je třeba u ni být, uvařit, nakoupit a obsloužit ji. Má rakovinu, nechceme ji dát do „Nursing homu“, a nemůžeme opustit své zaměstnání. - Vše je jen věc času. O večerním volnu a volných víkendech se možno domluvit. - Vlastní byt, koupelna, TV. Strava, byt zaručeny, o platu se dohodneme - Oak Forest Area. Volejte: 8 - 4.30 P.M. ☎ 726-6080, po 6.00 hod. večer domů: ☎ 687-6798.

Naší katolické veřejnosti

Nedávno vysvěcená Česká národní kaple v chrámě Neposkvrněného Početí Panny Marie ve Washingtoně byla vybudována s velkými obětmi naší krajanské Ameriky, aby sloužila jako středisko našeho duchovního a národního života v Americe.

Česká katolická veřejnost ve Washingtoně a okolí má zvláštní odpovědnost a poslání trvale udržovat tento vzácný památník národního a duchovního usilí a pokračovat v jejím budoucím rozvoji.

V souhlasu s přáním této veřejnosti a po poradě s ústředím Národního svazu českých katolíků, níže podepsaní se ujímají této iniciativy ustanovit

místní odbočku Národního svazu, jež by se ujala výše uvedeného poslání. Za tím účelem svoláváme na neděli 29. dubna t.r. shromáždění krajanské katolické obce z Washingtonu a okolí, na kterémžto by se tato odbočka ustavila. Shromáždění bude předcházet mše svatá, sloužena v naší české kapli v 11:30 hod. dopoledne dp. Františkem Novákem z kongregace Redemptoristů, po níž se účastníci odeberou do konferenčního sálu v témže poschodí.

Doufáme, že naši katolíci z Washingtonu a okolí se zúčastní v hojném počtu této mše svaté a pak ustavující schůzky.

Nechť naši čeští patroni nám pomohou v našem odhodlaní sloužit Bohu, Církvi a národu. Za přípravou skupinu:

Col. Alfonso L. Broz, USAF (RET.)
Col. Alfons L. Broz

George J. Švejška
Dr. George J. Švejška

Dr. Adolf Klimek

Ti o tých pomeroch písal, tak by sa to mohlo považovať za vlastizradu, alebo špionáž. Máš vlastné skúsenosti z toho. My sme sa už na to zvykli; počítame s tým a nič nás neprekvapí. Zimy sa bojíme preto, lebo nikdy nevieme, kedy sa prestane kúriť. Raz nedojde uhlie načas, inokedy sa pokazi dačo na strojach a najčastejšie sa kurič zabaví dakde a zabudne kuriť, alebo začne kuriť kedy chce. Ešte najlepšie sú pomerne na tom tí, ktorí sú zapojení na centrálné kúrenie. My nepatríme k tým št'astlivcom, ale máme vlastný elektrický radiátor a tým si jednu izbu vykúrimo. Tak vidíš akými sprostosťami Ťa traktujem. To vy určite nemáte. Jedna vec je istá, že čím viac

človeka bijú, tým je lepší. Je síce nebezpečie toho, že tá skrytá nahromadená zlosť môže raz vyraziť...

K tomuto manželka pisateľa pripísala: „Platobná schopnosť nášho štátu sa upevňuje; práve včera som to počula v rozhlase. To je jasné napr. aj z prídavkov ku pensii. Od 1. januára 85 o 70 korun máme oba viac, za čo si môžeme kúpiť každý den 1 liter mlieka a 25 rožkov za mesiac. Pre starého človeka to stačí, nech sa neprejeđa. Podľa „seriozných“ výchovných výskumov hlad predlžuje život.“

Dolepené 2€ známky na liste, na ktorý sme čakali 2 mesiace lahodili nášmu srdcu. Občas sa môže niektorý stratit.

Tvoji bratr a švagrina

NEPŘEHLÉDNĚTE:

dubnový prodej
keramiky, křišťálového skla,
kuchyňských potřeb!

Nenechte si ujít tuto příležitost!

Blahopřání ku Dni matek v řeči české, slovenské, anglické i jiných řečích na skladě ve velkém výběru.

Mlýnky na mák z železné litiny právě došly. Cena \$27.50, poštou \$30.90.

Formičky na pečení - ořechy, krabička 50 kusů za \$8.50, poštou \$10.50.

Formičky na pečení rakviček, 10 kusů za \$3.50, poštou \$4.95.

Potřebujete-li pěkný dárek, najdete u nás hodnotné věci jako nikde jinde: chodská KERAMIKA (novinky), moravská, slovenská. KRÍŠTÁLOVÉ sklo z různých zemí. Bohatý výběr PENTLÍ ke krojům. ŠÁTKY na hlavu. PANENKY v krojích. A MNOHÉ JINÉ.

Anglicko-slovenský a slovensko-anglický vreckový slovník, \$6.50, poštou \$7.75.

Czechoslovak Pastries, \$2.75, poštou \$3.75.

Slovníky, učebnice, zábavné i umělecké knihy v obrovském výběru. Pište si o seznam.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7¢ více na státní daň.

Tuzex

Zásilký a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie.
Unicopa a jiných ex. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402
Telefon 484-3459

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois 60402

Manor Branch
5919 West 35th Street
Cicero, Illinois 60650

ALL PHONES:
484-0800

Za Janem Prosem z Clevelandu

V Domové sv. Rodiny v Clevelandu, spravovaném řeholními sestrami rádu sv. Dominika, dožijeme letošního 21. února 1985, br. Jan Pros - věrný americký Čech. Zemřel po dlouhé nemoci ve věku 71 let, právě v den svých 71. narozenin.

Jan Pros se narodil v Clevelandu, byl z početné rodiny a zůstal celý život starým mládencem. V Československu nikdy nebyl a přece lnul horoucí láskou ke všemu českému. Upadání českého národního života i české řeči v Americe ho těžce rmoutilo. Vzpomínám, jak na něho dolehla před lety zpráva o chystaném zavření Tiskárny českých benediktinů v Chicagu. Přijal ji se slovy: „To je rána, to je rána!...to snad ani není možné...!“ - Místo zaniklého Katolíka pak odebíral hned o 1. čísla r. 1976 „Hlas národa“, stal se jeho podporovatelem a měl z něho upřímnou radost. Hned po vyjítí čtyř čísel napsal Otci Vojtěchovi do Chicaga. „Ani nevíte, jakou mám radost z toho, že vy věřící exulanti v Chicagu jste z toho českého tiskového křesťanského apoštolátu hned ujali, že ponese te a odevzdáte jeho pochodeň dalším generacím českých Američanů. Dokud tu jsme, nesmí zhasnout, protože naši pionýři ji v St. Louisu a pak v Chicagu s takovou láskou a obětavostí zapalovali. Je vidět, že nás Pán Bůh neopustil, a že sv. Václav a ostatní naši čeští patronové se o nás starají, abychom tu nezhynuli. Ti ve starém kraji nezhynou, o to se sv. Václav také postará, ale protože ta jejich víra byla asi v posledním století trochu povrchní, a Slované jsou hašteřiví a nejednotní, tak Kristus Pán použije toho zlořečeného komunismu, aby je sjednotil a jejich víru vyřídil. Nechápu, že se dnes ve svobodném světě nemohou naši věřící lidé dohodnout mezi sebou, s Poláky, se Slováky, s Jugoslávci i s Maďary, aby šli proti komunismu společně. Pomohli by tím i naši Američané, aby už konečně komunismu nikde ve světě neustupovala. Když jsou ale exulanti z komunistických režimů nesvorní, Moskva z toho má jen radost a váš exil se vaší nejednotností jen prodlužuje. To, co vás v minulosti v Evropě dělilo a dosud dělí nechte vyřešit dalším generacím, až tam zase bude svoboda. Jednotný exil by těm mladým generacím dal příklad

možnosti dorozumět se a nikdy by na to nezapomněly, že to byla jednota exilu, která jim pomohla k návratu svobody. Jsem jen obyčejný člověk, ale takhle to vidím já. Zároveň by tím bylo pomoci i nám v Americe tím, že vaše exilní generace by zachránily, oživily a prodloužily činnost našich krajanských spolků k udržení našich kulturně náboženských a národních tradic jak v USA a v Kanadě, tak i ostatních zemích Západu.“ - K tomu pak připojil šek na tři předplatné H.N. pro uprchlíky v táborech a druhou stovku na své předplatné a na podporu tiskového apoštolátu. Takový byl pan Pros.

„Johnnie“ - jak se mu zde říkávalo a jak se na svých dopisech podepisoval - odebíral po mnohá léta řadu dalších českých krajanských novin, především clevelandský Nový Svět, oba Nové Domovy texaský i kanadský, texaského Našince a kanadské Naše Hlasy.

Tu oddanost k české věci a k českému jazyku mu vstúpili jeho rodiče a prarodiče, kteří pocházeli z Posázaví - (z bývalého Čáslavského kraje).

Br. Jan Pros se narodil a žil celý život v clevelandské farnosti sv. Prokopa. Byl členem mnoha clevelandských českých organizací, především Distriktního svazu českých katolíků, který vždy štědrě podporoval; dále Spolku sv. Josefa 156 ČKJ, Czech Guild for Holy Family Home, Klubu Karlín, Krajanského výboru a vícero jiných spolků. - Těžce ho trápila persekuce katolíků ve staré vlasti a komunistická poroba našeho národa.

V posledních 20 letech posílával každoročně vánoční pozdravy všem českým biskupům, od roku 1964, kdy tuto akci zahájil a začal propagovat chicagský klub Domov z NSČK. Byl v písemném styku s řadou kněží ve staré vlasti a dle svých možností je finančně podporoval; několika farnostem poslal i potřebné věci pro kostel, o které byl požádán.

Dokud mu zdraví sloužilo jezdil rád do Toronta na Československé dny, do Chicaga na Moravský den, nebo v květnu na Den zdození hrobů, aby se šel pomodlit na hroby legionářů, kteří bojovali za svobodu Československa. Vždycky se však v posledních deseti letech zastavil nejprve na chicagském „Velehradě“.

Bratr Pros nashromáždil několik set gramofonových českých desek - (rekordů) - mnohé z nich s písničkami z let dvacátých ba i starších, a bylo jeho zvykem po řadu desetiletí, že stovkám našich lidí v

Clevelandu v den jejich narozenin blahopřál a na telefonu jim zahrál nějakou opravdu strobylou písničku.

Se svou zákeřnou chorobou - rakovinou - houževnatě zápasil asi čtyři roky; prodělal několik operací a poslední půl druhého roku hodně trpěl, ale stále pomáhal a bylo-li to jen trochu možné, nevynechal žádný český krajanský podnik až do podzimu minulého roku. Ještě loni v listopadu, když jsme v sále školy P. Marie Lurdské připravovali „Večer ve starých Čechách“ pořádaný Českým Guildem pro Domov sv. Rodiny, přišel nám br. Pros pomáhat. Napomínali jsme ho, aby si sedl a jen se díval, protože na něm bylo vidět, že trpí. On však nedbal a snažil se být užitečným, aby prý na své bolesti „pozapomněl“.

Členové Distriktního svazu se shromáždili u jeho rakve v Holanově pohřebním ústavu v neděli 24. února o svátku sv. Matěje apoštola, a rozloučili se s věrným a obětavým bratrem českou modlitbou. Pohřeb Prošův se konal 25. února z kostela sv. Prokopa a českým projevem se s ním rozloučil br. Josef Douda.

Ať dobrotivý Bůh zesnulému br. Prosovi odmění přemnohé jeho dobré skutky - a naši svatí patronové čeští nechť ho uvedou do nebeského dvorstva krásného...

V H.N. jsme Johnnie Prosovi věnovali v minulých dvou letech upřímnou vzpomínku asi dvakrát, když jsme se u příležitosti jeho narozenin a po druhé tuším, kolem vánoc dozvěděli, že je v nemocnici a chtěli jsme mu tak poslat pozdrav. - O čem není v předchozím věčném článku zmínka je důvod jeho staromládenectví.

Měl totiž nervově nemocného bratra, který nebyl v dřívějších letech nemocný natolik, aby musel být dán do psychiatrického ústavu, a tak se o něho Johnnie po celý život staral sám. Měl s ním vskutku Křížovou cestu, ale nikdy si na to nestýskal. Člověk se to od něho dověděl jen tak „namátkou“, a to ještě teprve po několika letech známosti a přátelství! A Jenda Pros své celoživotní utrpení a nakonec i své bolesti obětoval za pronásledované věřící, kněze a sestřičky v Československu, za Chartisty, a za návrat svobody do vlasti svých předků. - Opravdu, klobouk dolů před Jendovým životním svědečtím křesťana a vlastence! Čest budiž jeho památce! Pán Bůh zaplat' za to, že jsme se s ním na životní pouti setkali!

Redakce

Všem českým bohoslovcům, řeholím, jahnům

Vážení přátelé, během příštích několika týdnů vyjde v curyšské Konfrontaci II. svazek památníku na zemřelé československé exulanty z let 1948 - 1984 „Poslední pocta“. V rozsahu, velikosti a úpravě jako svazek I., který jistě znáte.

V II. svazku je věnována pocta především zemřelým kněžím, Vaším spolubratřím. Najdete v něm biografie a v částých případech i fotografie těchto zemřelých:

Bezdiček Josef Msgr. /Řím/, Boublík Vladimír, Msgr. /Řím/, Doležal Adolf, P. /Suring, Wisconsin/, Gáborik Longinus, P. /Chatham, Kanada/, Heidler Alexandr, Msgr. Dr. /Mnichov/, Hovorka Václav, P. /USA/, Hronek Miloslav, salesián, /Itálie/, Hrubý Bohumil ThDr. /Texas, USA/, Janda Jaroslav, Rev. /Toronto, Kanada/, Krčmář Karel, salesián /Janov, Itálie/, Kučera Karel, Rev. /Omaha, Nebraska/, Macháček Aleš, P. /Lisle, Ill. USA/, Malina Josef, /Lisle, USA/, Maňák František, P. /Adelaide, Austrálie/, Míka Stanislav, C.Cs.R. /Austrálie/, Mikula Felix, ThDr. /Cleveland, USA/, Neumann Rudolf, K. /Toronto, Kanada/, Ondrášek Vladimír, S.D.B., /Austrálie/, Papoušek Jiří, Msgr. Dr. /Vatikán/, Parolek Jindřich, Msgr. /Francie/, Pelikán Adolf, S.J. /Fresno, USA/, Petru Ondřej Maria, ThDr. /Viedeň/, Pítrun František, P. /Rakousko/, Poklop Josef, Dp. /Brusel, Belgie/, Ráček Josef, P. /Kanada/, Schneider Václav, P. /Rakousko/, Slovák Jaroslav,

ThDr. /Viedeň/, Soukup Václav, /Německá spol. rep./, Sychra Jaroslav, Msgr. /Řím/, Švéda Zdeněk, . /Stuttgart, NSR/, Šuman Gustav, Msgr. /Heimenkirch/, Tichý Vojtěch, P. /Altenfurt, NSR/, Vašina Miroslav, P. /Pedriciano, Itálie/, Vinš Václav, P. /NSR/, Vochoč Jaromír, Rev. /Kanada/, Wortner Karel, ThDr. /NSR/, Zdražil František, S.J. /Austrálie/.

Všichni zemřelí jsou uvedeni v úvodní části II. svazku památníku Poslední pocta. Na jejich biografii spolupracovali: biskup dr. Jaroslav Škarvada, P. Ovečka.

Památka všech těchto zemřelých by neměla být nikdy zapomenuta! To je také účelem památníku „Poslední pocta“. Je to důstojné, vskutku reprezentativní dílo, které se stane chloubou a ozdobou každé krajanské rodiny. Neměla by také chybět v žádné farnosti.

V západní Evropě lze Poslední poctu objednat přímo v Konfrontaci, A. Pašek, Kirchweg 89, CH-8102, Oberengstringen, Schweiz.

V USA, Kanadě, Jižní Americe, Austrálii a v Jižní Africe přímo u autora památníku, na adrese: J.A. Pejskar, 330 N. Stage Coach Lane, Fallbrook, Ca 92028, USA.

Cena: 36.- US dolarů, plus porto.

Napište, přejete-li si mít v knize autorův podpis.

Doufáme, že nebude jediného čs. kněze - exulanta, který by neprojevil o památník zájem. Prosim, doporučte knihu svým farníkům a krajanům.

Předem děkuji za pozornost a objednávku a zdravím

Jožka Pejskar

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: 484-0106

DOMACÍ TELEFON: 749-0281

Poslání léku vašim příbuzným domu či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMIR HOLECEK, R.PH.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

Washington. — V letech 1970 až 1984 došlo na světě přibližně k 23 tisícům teroristických akcí, jež si vyžádaly přes 41 tisíc životů. Tyto údaje jsme převzali ze studie profesora Yonaha Alexandra z Ústavu pro studium strategických a mezinárodních otázek. Další 24 tisíce mužů, žen a dětí byly za zmíněných teroristických akcí zraněny. Od roku 1970 se podstatně zvyšoval počet obětí, každý rok zhruba o 20 %. Důsledky terorismu se dají vyčíslit počtem mrtvých a zraněných. Teprve nyní se však stává zřejmý i skrytý dopad terorismu - jak komunistického tak islámského - v sociálním, politickém a hospodářském chaosu. Profesor Edward Azar z Ústavu pro mezinárodní rozvoj uvádí, že nepřímý důsledek terorismu se projevuje daleko víc v rozvojových zemích světa, než ve Spojených státech a jiných rozvinutých zemích. Teror je podle prof. Azara taktika zaměřená na zničení stabilních sociálních systémů a nastolení nedemokratických, netolerantních a nestabilních institucí. Demokratické instituce a demokratická práva nemohou v klimatu teroru přežít. Teroristé odmítají konstruktivní, mírovou a demokratickou změnu, a snaží se jednotlivým národům vnutit násilím svou vlastní netolerantní vládu. Kromě bránění rozvoji svobodných politických institucí usilují teroristé také o rozvrácení slabších hospodářských soustav mnoha rozvojových zemí, a to sabotážemi, zastrásováním a vraždami. Z 3.282 teroristických činů spáchaných v r. 1984, se 1.150 přímo zaměřilo proti vedoucím představitelům obchodu a průmyslu a správním podnikovým zařízením. Terorismus odrazuje průmyslové a obchodní společnosti od konstruktivní role v hospodářském vývoji rozvojových zemí. Jeden únos vedoucího průmyslového pracovníka může stát podnik kromě normálního výkupného další miliony dolarů. Podniky postavené tvář v tvář zvyšujícím se bezpečnostním výdajům a všudepřítomné hrozbě násilí pro jejich per-

sonál, se ocitají pod tvrdým tlakem, aby zrušily své podstatně důležité investice v rozvojových zemích. A pobídky pro nové investice jsou blokovány vyhlídkou na ještě horší teror, který bude následovat. Prostě řečeno, teroristická válka proti obchodnímu podnikání znamená ekonomickou stagnaci a chudobu pro miliony lidí. Bez průmyslového růstu a rozvoje zemědělství i obchodu nebude rozvojový svět schopen nasycit své rychle se rozrůstající obyvatelstvo. Jestliže převládne terorismus, omezí se příjem vlády a zmizí prostředky na budování silnic, nemocnic, škol a jiných veřejných projektů. Naděje rozvojového světa tkví v hospodářském růstu; hlavní překážkou tohoto růstu je terorismus. Svobodní lidé celého světa se musí rozhodně postavit za ukončení teroru, anebo stojí před vyhlídkou teroru bez konce.

● ● ●
Varšava. — Vlivný polský magazín *Politika* odsoudil nebývale ostře papeže Jana Pavla II a napsal, že papež se vyjadřuje zkršeně o Polsku. Podle zmíněného listu rozdělil papež Poláky na „stoupence a odpůrce čtyř důstojníků“ polské tajné policie, kteří byli odsouzeni za vraždu kněze Jerzyho Popieluszka. *Politika* také kritizuje papeže za prohlášení namířená - citujeme - „proti ústavnímu oddělení církve a státu v Polsku.“ Vládou podporovaná polská politická skupina - Vlastenecká fronta pro národní obrození - „PRON“ - nyní vyzývá k zlepšení vztahů mezi polskou církví a vládou. Navrhuje, aby došlo k rozhovorům mezi předsedou vlády Wojciechem Jaruzelským a kardinálem Jozefem Glempem.

● ● ●
Managua. — V roce 1979 se dostali k moci v Nikaragui Sandinisté slibující osvobození země od tyranie diktátora Somozy. Sandinisté se však brzy rozdělili na demokraty a marxisty, podporované Moskvou přes kubánské Castra. Ortegoví marxisté se nakonec

LETEM

SVĚTEM

zmoenili vlády a policie, vytvořili jakousi Národní frontu po vzoru čs. komunistů, a jejich odpůrci odešli do exilu; dnes jich většina z nich bojuje v řadách „Contras“ proti Ortegovu režimu.

Za pět let své vlády ukovali Ortegoví marxisté země nové řetězy poroby. Posledním článkem těchto řetězů je program násilného přesídlování lidu, jehož cílem je - podle nikaragujského diktátora Daniela Ortegy přestěhovat asi čtyřicet tisíc obyvatel severních oblastí země. Ortegova armáda tento program uskutečňuje za pomoci brutální síly. Celá řada nikaragujských zemědělců si stěžovala západním novinářům, že vojáci jim dávají na vystěhování pouhé 24 hodiny. Jakmile tento čas vypršel a rolníci se odstěhovali, sandinoviští vojáci jejich opuštěné domy zapálili nebo zbořili, aby se do nich zemědělci nemohli vrátit.

Proč si vzal nikaragujský režim na mušku zrovna zemědělce? Jednou příčinou je skutečnost, že Sandinisté chtějí vést účinnější boj proti těm Nikaragujscům, kteří stále usilují o ideály, jež Ortegoví Sandinisté zradili. Zemědělci na severu země Ortegovým odpůrcům - hojovníkům za svobodu pomáhají, a Managua nyní chce „povstalce“ o podporu zemědělského lidu připravit. Přesídlovací program vlády ukazuje, že podpora vlasteneckých odpůrců sandinovského režimu je už dnes rozšířená. Sandinistická politika vyliďňování celých oblastí je také ukázkou, jaký druh války v těchto oblastech nikaragujská vláda míní vést. Vytváří totiž takto bojové zóny, v nichž může plně využít svůj zbrojní arsenál, dodaný Sovětským svazem. Mezi těmito zbraněmi jsou nyní také vrtulníky typu HIND 24, používané Sověty v Afghanistanu. Dalším důvodem přesídlovacího programu nikaragujské vlády je podle jejího představitele - Míriama Laza - příležitost nového uspořádání populace, která je nyní příliš roztroušená. V praxi to znamená přemístit svobodně žijící zemědělce z odlehklých oblastí do vládních přesídlovacích center a kooperativních zemědělských družstev. Vláda je tak může lépe řídit a kontrolovat. Sandinovci prováděli násilné přesídlování z podobných důvodů v jiných krajích již v minulosti. Ještě je v dobré paměti případ tisíců nikaragujských Indiánů kmene

Miskito, kteří byli v letech 1981 - 1983 vystěhováni z Atlantického pobřeží. Ačkoli tam tito Indiáni a jejich předkové žili po celá staletí, nikaragujská vláda je násilím přestěhovala do táborů podél pobřeží Pacifiku. Současný přesídlovací program může mít stejný důsledek. Tímto způsobem se sandinistický režim snaží zabezpečit svou moc, ačkoli tím proti sobě ve skutečnosti vyprovokuje opozici.

● ● ●
Jeruzalém. — Podle studie, připravené péčí soukromé organizace „West Bank Data Project“, financované americkými fundacemi Rockefeller a Ford, v posledních 18 letech Izrael dosáhl přímé či nepřímé kontroly nad více než polovinou území západního pobřeží Jordánu. Zároveň se pokouší izolovat 800 tisíc Palestinců, kteří tam bydlí, od ostatních Arabů. Sedm procent okupovaného Předjordání bylo vyhrazeno pro židovské kolonie, kde nyní žije 45.000 Židů, jejich počet má nakonec dosáhnout milionu. Z celkové rozlohy Předjordání 1.375.000 akrů bylo už Izraelem zkonfiskováno 567.125 akrů na vojenské účely, na židovské kolonie, na cesty a přírodní rezervace, anebo zabrané pozemky byly prohlášeny za dosud „nevyužitá státní vlastnictví“. Na dalších 142.500 akrů arabských pozemků byla uvalena různá přísná omezení proti palestinskému rozvoji. Tak celkem 51,6 % veškerého území Předjordání podléhá přímé či nepřímé kontrole státu Izraele. Do těchto čísel není zahrnut východní Jeruzalém, který Izrael jednostranně anektoval a považuje za své vlastní území. V celém Předjordání se má pak - podle izraelského plánu - palestinské obyvatelstvo uzavřít do neproniknutelných ohrad arabského ghetha, čímž má být Palestincům znemožněn jeho přirozený rozvoj. Dojde-li k tomu, nebude to dělat dobrotu podobně, jako nakonec neuspěla nikde židovská středověká ghetha v Evropě.

● ● ●
Bejrút. — V rámci druhé etapy odchodu izraelské armády z jižního Libanonu se Izrael rozhodl zrušit tamní koncentrační tábor Ansar. Jeho vězni byli nyní (nikoliv Palestinci, nýbrž hlavně šijitští muslimové, podezřelí z příslušnosti ke guerilovým organizacím) - v počtu 752 3. dubna propuštěni na svobodu; mnozí z nich na cestě z tábora

skandovali „Khomeini, Khomeini“. Více než tisíc tamních vězňů z řad PLO však bylo izraelskými autobusy odvezeno do koncentračních táborů v Izraeli; byli odváženi v uzavřených autobusech se svázanými rukama i nohama. Jejich možné propuštění na svobodu prý bude záviset na dalším vývoji událostí v Libanonu. Spojené státy a Mezinárodní červený kříž přátelsky upozornily Izrael, že touto akcí porušuje ženevskou konvenci o válce. Izrael tvrdí, že prý s arabskými vězni zachází „lidsky“ - avšak jen pokud je to za daných okolností možné.

● ● ●
Londýn. — Podle zprávy londýnských novin „Sunday Times“ Spojené státy varovaly tajně prostřednictvím švýcarského diplomatického zastoupení v Teheránu Irán, že by musil čelit „vojenské odvetě“ ze strany USA v případě, že by pět Američanů, unesených vloni v západním Bejrútu proiránskými teroristy Islámské svaté války, bylo odsouzeno a popraveno. Podle dohadů novinářů by v tom případě Spojené státy asi podnikly vojenské akce proti iránským olejářským přístavům a jiným objektům, to znamená proti ostrovům Kharg a Sirri, jakož i proti přístavním městům Buzhishir a Bandar Khomeini.

● ● ●
Bejrút. — Dosud jinak neznámá teroristická skupina „Strana pomsty“ unesla 14. března holandského kněze dp. Nicolas Kluiters-e, který působil v Libanonu jako misionář celých posledních 20 let. Jeho mrtvola pak byla 1. dubna nalezena v jedné roklí v údolí Bekaa ve východním Libanonu. Bližší okolnosti jeho smrti nejsou dosud známy; pouze bylo zjištěno, že byl únosci uskrčen.

● ● ●
San Salvador. — Dne 31. března se v Salvadoru konaly volby do parlamentu a zároveň referendum o politice nynějšího umírněného presidenta José Napoleona Duarteho. Účast na těchto volbách byla značná, ačkoliv guerilové se všemožně snažili přerušit dopravu a tak bránit lidem dostavit se k volbám. Nečekaně se salvadorští voliči ve většině vyslovili pro Duarteho politiku a podle neúředních předběžných volebních výsledků Duarteho křesťanští demokraté budou mít většinu parlamentních míst, 33 z celkového počtu 60. Bude-li Duarte opravdu mít v par-

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-4848

lamentě většinu, pak bude moci konečně prosadit nové zákony, rozhodující o politické, sociální a ekonomické reformě v zemi. Doposud držel v parlamentě pouze 24 míst, zatímco extrémní pravice Roberto D'Aubuissona, původně smutně proslulých „čet smrti“ držela 34 míst. Tím se stávalo, že Duarte nemohl dosáhnout parlamentní většiny, potřebné pro přijetí nových zákonů, a pravice zase neměla potřebných 40 hlasů, aby mohla přehlasovat Duarteho veto. D'Aubuisson je předsedou strany ARENA (Republikánské národní sdružení).

● ● ●
Bagdád. — Zatímco Irán dále bombarduje dálkovými střelami irácká města Bagdád a Basra, 1. dubna irácké bombardéry napadly už po čtrnácté Teherán. Mluvčí irácké vlády Ayatollah Sanei - vrchní státní žalobce - k tomu prohlásil, že tyto útoky nezmění rozhodnutí Iránu pokračovat dále ve válce. Prý bude ochoten vyjednávat o míru pouze až dnešní irácká vláda bude odstraněna. Generální tajemník OSN Perez de Cuellar, prohlásil v týž den, že irácká vláda kategoricky zamítla jakékoliv úsilí Spojených národů zprostředkovat uzavření míru mezi oběma válčícími zeměmi.

● ● ●
Moskva. — Smrt Konstantina Černěnka, a volba jeho zástupce Michaila Gorbačova se udály zrovna v období debat uvnitř sovětského bloku o budoucnosti Varšavského paktu. Nyní došlo k rychlé dohodě o prodloužení existence této aliance. O budoucnosti vztahů mezi zeměmi uvnitř sovětského bloku však stále existuje řada otázek.

Byl to komunistický diktátor Rumunská - Nicolae Ceausescu, kdo prozradil, že brzy bude podepsána dohoda o prodloužení smlouvy Varšavského paktu. Neřekl však, kde a kdy k tomu dojde, ani se nezmínil o podrobnostech jejího prodloužení. President Ceausescu požádal vládní činitele z rumunské komunistické strany, aby podepsání dohody podporovali; když se mu podpory dostalo, naznačil, že se staví za její podmínky. Slovo „dohoda“ se při této příležitosti ozvalo po řadě zpráv o rozdílných postojích o prodloužení existence Varšavského paktu mezi jeho členy. Rumunsko údajně prosazovalo dohodu o prodloužení na pět let, zatímco Sovětský svaz prosazoval delší dobu. Platnost současné dohody o Varšavském paktu vyprší letos v červnu, 30 let poté, co byla podepsána, ratifikována a

vedena v život. Mezi původními členy paktu byla také Albánie, která z Varšavského paktu v roce 1968 vystoupila. Dalšími členy aliance jsou Bulharsko, Československo, Východní Německo, Maďarsko, Polsko, Rumunsko a Sovětský svaz. Představitelé Varšavského paktu měli v úmyslu uspořádat v lednu v Bulharsku konferenci na nejvyšší úrovni. Očekávalo se, že na ni budou projednávat otázku prodloužení existence aliance. Konference však byla náhle odložena zřejmě kvůli nemoci Konstantina Černěnka. - Za Černěnkovy vlády se začaly v západním tisku objevovat časté zprávy, všímající si různých úkazů v satelitních zemích jako nové vlny národního citění a poklesu sovětského vlivu v této jeho zájmové sféře, který způsobilo v neposlední řadě i listopadové jednoznačné volební vítězství R. Reagana, vyšší směnná cena US dolaru za tuzexové bony, zásah USA na Grenadě a radost ze senilnosti mocipánů Moskvy. Samotní východoevropští představitelé otevřeně hovořili o hádkách a sporech mezi SSSR a jejich vládami o klíčových problémech, včetně budoucnosti Varšavského paktu. Objevily se dokonce i otázky o Moskvou vyhlášeném právu zasahovat do záležitostí východoevropských států, pokud by se podle sovětského názoru zdálo, že je některý ze sovětských spojenců „ohrožen“.

Volba Michaila Gorbačeva za Černěnkova nástupce však ihned soustředila pozornost sovětského politbyra na vztahy Moskvy s jejími spojenci. Nový sovětský generální tajemník kom. strany tento měsíc rychle zdůraznil důležitost zachování a posílení přátelských svazků uvnitř sovětského bloku. V Moskvě jednal s nejvyššími představiteli zemí Varšavského paktu, kteří přijeli na Černěnkův pohřeb. Kreml prý udělá vše pro to, aby rozšířil spolupráci se svými spojenci. Gorbačovův důraz na přátelství a spolupráci měl naznačit čerstvý a smířlivý postup SSSR k vztahům uvnitř aliance. Existují zprávy, podle nichž východoevropští představitelé pohlížejí s nadějí na projevy nového sovětského porozumění pro sociální zájmy jejich zemí. Gorbačov dal ovšem jasně najevo, že Moskva pokládá potřebu zachování soudržnosti a jednoty Varšavského paktu za stejně neměnitelnou jak tomu bylo za Stalina.

● ● ●
Rím. — Mrs. Millicent Fenwicková zastupuje Spojené státy v

organizaci FAO Spojených národů pro zemědělství a výživu v Římě. Podle zjištěných fakt, etiopská vláda prakticky vyláká vyhladovělé obyvatelstvo z venkovských oblastí severních provincií Eritrea a Tigre do táborů s potravinovými dodávkami, a pak je proti jejich vůli násilně přestěhuje do jižní části země. Hladoví lidé, kteří do těchto táborů s rozdělovacími potravinami přijdou, nedostanou podle paní Fenwickové najíst do té doby, dokud neprojeví ochotu přestěhovat se na jih. V některých případech je etiopští vojáci násilím přinutí nastoupit do nákladních vozů a dopraví je prostě do přesídlovacích táborů.

- Paní Fenwicková zdůraznila, že o těchto srdcervoucích informacích, pocházejících od hodnověrných svědků, nemohou být pochybnosti. Jako příklad uvedla zabití čtyř vesničanů etiopskými vojáky za to, že odmítli se nechat přestěhovat. Za cesty nákladními vozy z etiopského severu na jih vyskočilo z jedoucích vozů za jízdy na 400 násilím stěhovaných Etiopanů. Svědky těchto událostí jsou nezaujaté osoby a nikdo z nich také není Američan. Jsou mezi nimi zaměstnanci velkých mezinárodních organizací, dobrovolníci vpomáhající trpícím za etiopského hladomoru, a různí západoevropští misionáři. Všichni uvádějí totéž a potvrzují správnost těchto informací. Etiopská vláda ovšem tvrdí, že při plnění svého přesídlovacího programu nikdy nepoužívá násilí. Svůj „program“ odůvodňuje konstatováním, že jih země je úrodnější než suchý sever. Millicent Fenwicková však uvádí, že důvodem současného přesídlovacího programu není jen sucho na severu Etiopie; sucho je v těchto oblastech už pět let. Etiopská marxistická vláda ve skutečnosti stěhuje obyvatelstvo ze severu na jih proto, aby vylidnila oblasti, kontrolované protivládními povstanci a znemožnila tak bojeschopným mužům vstoupit do partyzánských oddílů. Na otázku, zda tato situace nějak ovlivní budoucí potravinovou pomoc USA Etiopii, americká delegátka v římském sídle Spojených národů organizace FAO odpověděla, že americká politika se v tomto ohledu zřejmě nezmění. Spojené státy budou nadále posílat do Etiopie potraviny a prosazovat, aby se tyto potraviny skutečně dostaly do rukou hladovějícím lidem. Podle paní Fenwickové se kulturní a civilizovaná společnost nesmí tvářit, že je slušná a spořádaná, má jídla dostatek, a přitom by odmítla pomoc

hladovějícím lidem. - Paní Fenwicková uvedla, že ve fiskálním roce, který končil v září, poslaly Spojené státy hladovějícím marxistické Etiopie na 450 tisíc tun potravin v ceně kolem 225 milionů dolarů; v ceně jsou zahrnuty i výdaje za dopravu. Američtí představitelé uvádějí, že letos dostane marxistická Etiopie od Spojených států dalších 500 tisíc tun potravinové pomoci.

● ● ●
Washington. — Sudánský prezident Gaafar Nimeiri obdržel za své nedávné návštěvy ve Spojených státech od Reaganovy vlády slib dodávky Sudánu 225.000 tun amerického obilí a ekonomickou výpomoc ve výši 61 milionů dolarů; více prý obdrží až po zavedení skutečně účinné politiky šetření v Sudánu. Miliony Sudánců jsou postiženy hladem kvůli 4 roky trvajícím suchu; navíc uprchlo do Sudánu více než milion vyhladovělých Habešanů. Za Nimeiriho nepřítomnosti došlo však v Chartúmu k třídním protivládním demonstracím a 4. dubna byla v celé zemi generální stávkou, která trvala do 6. dubna. Byly zastaveny dodávky vody a elektřiny, zastavily se doprava, komunikace a veřejné práce. Vůdci této stávky prohlásili, že ve stávce bude dále pokračováno, dokud Nimeiriho autokratická vláda nebude svržena a nebude nahrazena demokratickým režimem. Nimeiriho režim je vytýkáno, že se ukázal neschopným vyvést Sudán z jeho tragické ekonomické situace, kdy sudánský lid trpí hladem, bídou a nemocemi. - Dne 6. dubna se v Sudánu zmocnila vlády armáda pod vedením gen. Mohamada Swareddahaba, který slíbil, že provede potřebné politické a ekonomické reformy, a do šesti měsíců, že předá vládní moc civilním osobnostem. President Gaafar Nimeiri, který byl právě v Egyptě, na zpáteční cestě z Washingtonu do Sudánu, byl sesazen. Přebírat byl proveden velmi rychle, nekrvavě a účinně; pouze asi dva lidé přitom přišli o život. Proti Nimeirimu, který se zmocnil vlády při státním pře-

vratu v r. 1969, bylo už vykonáno více než 12 pokusů o převrat či zavraždění. Při zprávě o sesazení režimu Nimeiriho tisíce Sudánců se s jásáním vyhrnuly do ulic hlavního města a strhávaly všude Nimeiriho podobizny. Čeká se, že dobré vztahy mezi Sudánem a Spojenými státy nebudou tímto převratem znatelně změněny. K tomuto převratu došlo po již zmíněných desetidenních demonstracích a třídní generální stávce na protest proti Nimeiriho vládě, která právě zvýšila ceny chleba a gazolinu ve snaze obdržet mezinárodní ekonomickou výpomoc. Ani nová vláda se bez těchto opatření asi neobejde, a tak tam v Sudánu může vzniknout nové ohnisko moskevských pletich a ovlivnění sudánských událostí prostřednictvím marxistické vlády v Habeši a lybijského diktátora Khaddáfyho, zvláště když je obyvatelstvo Sudánu rozděleno na muslimy a křesťany.

● ● ●
Washington. Dne 2. dubna US kongres schválil výpomoc lidem postiženým hladem v Africe ve výši 800 milionů dolarů, mající být udělena v tomto finančním roce; z toho 652 milionů má být dodáno v podobě potravin a 175 milionů v podobě léku, obleků a jiných naléhavých potřeb. Velká část této pomoci je určena pro Habeš, Čad a Sudán; v menší míře bude poskytnuta ještě 20 jiným zemím.

● ● ●
Varšava. — Ve vesnici Wloszrzowa v jižním Polsku byly v prosinci 1984 odstraněny kříže ze školy; když studenti a obyvatelstvo proti tomu protestovali, ředitelství školy slíbilo, že kříže budou do učeben vráceny a tam zůstanou. Nyní ředitelství školy opět kříže z tříd odstranilo, a studenti si s rodiči stěžují, že správa školy porušila dané slovo. Komunisté nikdy nepřestanou bojovat proti náboženství, ani ne v Polsku; vždycky znovu a znovu se budou pokoušet náboženství pozvolna škrtit. Ted' je tedy opět na polských biskupech, aby se účinně bránili.

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

SPORT

XVI. SLET AMERICKÉHO SOKOLSTVA 30. ČERVNA 1985 - BERWYN, ILL.

Náš sportovní zpravodaj Petr Horák hlásí:

Bílý sport

Monte Carlo bylo svědkem mezinárodního tenisového turnaje, v němž československý reprezentant Ivan Lendl odolal náporu Švédů a ve finále porazil nejznámějšího z nich Matse Wilandera. 6:1, 6:3, 4:6 a 6:4. Mnohem dramatičtější však bylo už semifinále, ve kterém Lendl zdolal jiného švédského reprezentanta Henrika Sundströma 4:6, 7:6 a 7:6. Chicago bylo o rozhodující zápas tamního turnaje sponzorovaného firmou Volvo ochuzeno: Američan Jimmy Connors vzdal finále svému krajanu Johnu McEnroovi pro zranění bez boje. Bylo to vůbec poprvé za jeho dlouhé profesionální tenisové kariéry, co Con-

nors musel utkání vzdát. V Palm Beach Gardens na Floridě zvítězila ve finále mezinárodního tenisového turnaje ve dvouhře žen Američanka Chris Evertová-Lloydová nad československou reprezentantkou Hanou Mandlíkovou 6:3 a 6:3. Ve finále mezinárodního tenisového turnaje na ostrově Sanibel na Floridě porazil československý tenisový reprezentant Ivan Lendl, Američana Jimmyho Connorse 6:2, 6:3. Turnaj se hrál v současném Connorově bydlišti na ostrově Sanibel a Lendl se po svém třetím vítězství nad Connorem za sebou vyjádřil lakonicky: „Je to vždycky příjemné porazit Jimmyho...“ Ve finále mezinárodního turnaje v Miláně porazil nejlepší současný světový tenista Američan John McEnroe, Švéda Anderse Jarryho 6:4, 6:1. V semifinále vyřadil Jarryd československého reprezen-

tanta Tomáše Šmída 6:3, 7:6, a McEnroe porazil Jakuba Hlásku 6:3 a 6:2. Jakub Hlásek je syn známého bývalého československého hokejového reprezentanta a hráče Sparty, který po sovětské invazi do Československa v roce 1968 emigroval s rodinou do Švýcarska.

Kanadsko-americká NHL

První dubnový víkend skončila kanadsko-americká profesionální Národní hokejová liga. Postupující do Stanleyho poháru už sice byli několik dní známí, přesto se však všude bojovalo urputně až do posledního hvizdu rozhodčího. Jak mi nedávno řekl střední útočník mužstva Toronto Maple Leafs a bývalý hráč Sparty, Petr Ilnačák - hráči nejvyšší kanadsko-americké profesionální soutěže mají zpravidla ve svých smlouvách prémii za vstřelené branky a za asistence, takže každý usiluje o úspěch od prvního kola až do osmdesátého. Nejlepší tým letošní regulérní soutěže Filadelfia Flyers, porazil v posledním kole New Jersey Devils na cizím ledě 6:1. Filadelfii tentokrát dopomohl k výraznému vítězství i bývalý československý reprezentant obránce Miroslav Dvořák, který nahrál na třetí a čtvrtou branku svého mužstva. New Jersey působilo

poněkud unaveným dojmem, protože pouhé 24 hodiny předtím ze sebe vydali jeho hráči mnoho sil v nerozhodném boji na ledě New York Islanders, který skončil i po prodloužení 5:5. Mužstvo Boston porazilo v posledním svém utkání před zápasy Stanleyho poháru podle očekávání Toronto Maple Leafs 5:1. Tuhý boj viděli diváci v Saint Louis, kde tamní Blues porazili Detroit Red Wings až v prodloužení brankou Mullena 6:5. Celek Buffalo Sabres ztratil možnost hrát v prvním kole Stanleyho poháru větší počet utkání proti Quebecu na vlastním ledě, protože podlehl doma týmu Montreal Canadiens 4:5. Nejlepším hráčem zápasu byl montrealský obránce Petr Svoboda, hrající ještě loni za Litvínov, který vstřelil vítěznou branku svého celku a na tři další nahrál.

Formule Jedna

V Rio de Janeiro se jel první automobilový závod nové sezony Formule Jedna. Stejně jako loni vyhrál Velkou cenu Brazílie Francouz Alain Prost na McLarenu. Prost vyhrál loni sedm Velkých cen světového šampionátu Formule Jedna, ale nakonec prohrál boj o titul mistra světa s Rakušanem Nicki Laudou o pouhého půl bodu.

Další olympiáda v SSSR

Sovětská tisková kancelář TASS uvedla, že sovětský olympijský výbor navrhne uspořádat zimní olympijské hry v roce 1996 v Leningradě. O právo organizovat v té době zimní olympiádu usiluje ještě šest dalších míst včetně oblasti Lake Tahoe a Reno ve Spojených státech.

Zvláštní olympiáda

V Salt Lake City ve Spojených státech skončila třetí zvláštní zimní olympiáda pro duševně handicapované osoby. Přes 800 závodníků ze 14 zemí na ní soutěžilo v běhu na lyžích, ve sjezdu, rychlobruslení a krasobruslení. Zvláštní olympijské hnutí pro duševně handicapované osoby bylo založeno před patnácti lety ve Spojených státech sestrou zavražděného amerického prezidenta Johna Fitzgeralda Kennedyho, Eunice Kennedyovou-Shriverovou. Dnes už je v něm ve světě zapojeno přes milion osob. Jeho smyslem je zapojit postižené lidi do normálního života a zajistit jejich fyzickou zdatnost. Šest účastníků letošní zimní olympiády duševně handicapovaných osob se setkali přední američtí sportovci, jako lyžař Phil Mahre, lehcí atleti - desetibojař Rafer Johnson a Bruce Jenner, gymnasta Bart Conner, plavec John Naber a krasobruslaři Tai Babiloniová a Randy Gardner.

Soumrak kopané v USA

V Severní Americe se letos neuskutečnil nejvyšší profesionální soutěž v kopané, protože se k ní přihlásila jen dvě mužstva - Minnesota Strikers a Toronto Blizzard.

HLEDÁ SE

paní SLAVINA HOLAJOVÁ z New Yorku; její poslední známá adresa: 1614, 2nd Ave. Manhattan, New York, N.Y. 10028. V Chicagu byla asi před 12 lety; dnes by jí mohlo prý být kolem 60 let. Necht' se laskavě ozve krátkým dopisem do adm.t.l. na zn. „Rodný kraj“. Máme tu pro ni důležitý vzkaz. - Ty, kdo ji z našich čtenářů znají prosíme, aby ji na tento inserát ihned laskavě upozornili, protože vec spěchá. Díky!

**CESTOVÁNÍ JEDNOTLIVÉ NEBO SKUPINOVÉ -
kompletní služby - MNOHOLETÁ ZKUŠENOST -
návštěvy příbuzných a známých z Československa
i jiných zemí do USA - POMOC S DOKUMENTACÍ
A PŘEDPLÁČENÍM LETENKY**

Zařídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti
Pro informace **VOLEJTE** nebo **PIŠTE**:

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

(312) 524-2244

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří; hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme - česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost - a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

**K·H
Auto
Repair**

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

**STEVE KUBOVIČ
a
JANO HULÍN**

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

In preparation for our
**XVI INTERNATIONAL GYMNASIIC FESTIVAL
THE AMERICAN SOKOL ORGANIZATION**

will hold a press party
on Friday, April 19, 1985
at 7:30 p.m.

**AMERICAN SOKOL NATIONAL OFFICE
6424 West Cermak Road
Berwyn, Illinois**

Karel Hrubý:

INSTITUČNÍ PŘEDPOKLADY INTEGRACE STŘEDNÍ EVROPY

(Karel Hrubý, exulant, sociolog Ciba - Geigy International, Basilej, Švýcarsko, redaktor Proměn, čtvrtletník SVU, z jejichž letošního 1. čísla tuto výtečnou a přitom každému čtenáři srozumitelnou studii vděčně a ochotně otiskujeme, aby měly naše exilní politické kruhy více „jasnějšího světla“ ke svým debatám o budoucnosti Evropy. Pozn. red.)

Po smutných historických zkušenostech, které uvedly politicky nejednotné národy střední a východní Evropy do silné závislosti na vůli sousedních mocností - jenom ve 20. století Německa a potom sovětského Ruska - klade se pochopitelně otázka, zda by se v budoucnosti národy této oblasti mohly účinněji organizovat proti mocenským a ideologickým náporům svých sousedů. Tato otázka má mnoho aspektu - zde bych se chtěl zabývat alespoň jedním z nich: stavem několika relevantních institucí, v nichž se odráží současná společenská situace a dává tak aspoň návod k možnostem, jež jsou v budoucnosti obsaženy.

Co rozumíme pod pojmem instituce?

Na základě životních zkušeností vznikají v lidské společnosti určité návyky, pravidelnosti, jejichž dodržování slibuje lidskému jednání úspěch. Jestliže tyto pravidelnosti jsou přijímány s přesvědčením, že nejlépe slouží potřebám společnosti, nabývají charakteru normy, mravu, jehož zachování umožňuje společnosti trvat a rozvíjet se. Organizací těchto návyků a mravů v sociálně závaznou podobu vznikají resp. projevují se elementy sociálního systému, které nazýváme institucemi. Instituce tak je trvajících, organizovaná pravidelnost sociálního jednání provázená vědomím normativní platnosti (.G.Sumner). Člověk nachází v denním životě institucionalizovanou zkušenost minulých generací jako pomocný konstrukt, který mu umožňuje rychlou a racionální orientaci v přítomné situaci a tím uvolňuje jeho energii k předjímání budoucnosti, k otvírání nových perspektiv (A.Gehlen). M. Weber zdůrazňuje právě tento racionální aspekt institucí jako rozumem účelně organizovaných pravidel našeho myšlení, hodnocení i jednání. B. Malinowski v nich vidí podmínku vzniku a trvání kultury vůbec. Lidé se organizují, aby zajistili uspokojování svých potřeb; podřizují přitom své jednání

určitěmu hodnotovému systému, normám a pravidlům, aby zajistili pokračování a vývoj skupiny, její kultury. Instituce se tak stávají funkcí určité ideje, určité perspektivy, k níž společnost směřuje.

Pro náš problém jsou z hlediska toho, co bylo řečeno o normativnosti a trvalosti institucí a jejich vlivu na chování členů společnosti důležité zejména instituce:

- státní
- vlastnictví (ekonomicko - právní)
- rodiny (biologicko-sociální)
- V oblasti kultury pak zejména: církve a ideologie nacionalismu jako institucionalizovaný způsob hodnocení podporovaný aparátem výchovy (škola), tvorby (umění) i vědy (zejm. historické), ale i aparátem mocenským (tiskem, propagandou ap.).

Vymezit střední resp. východostřední Evropu prostorově není vůbec tak jednoznačné, jak by se na první pohled mohlo zdát.

Geologicky se za střední Evropu považuje oblast ohraničená celkem zřetelně na jihu Alpami, na západě Rýnem a na severu Baltským mořem; na východě její hranice spadá do vertikálně nečleněné nížiny polsko-ruské.

Méně jednoznačné je vymezení v terminologii politické; mluví-li např. Sovětský svaz o možnosti vytvořit ze střední Evropy pásmo bez atomových zbraní, myslí tím především na obě zóny Německa a země České, méně na Polsko, Slovensko či Maďarsko a už vůbec ne pak na země Baltu či Černomoří. Německá nacionalistická politika, která chtěla vidět poslání německého národa v politické, kulturní a hospodářské organizaci tohoto prostoru, sem naopak zahrnovala nejen Polsko a Maďarsko, ale i země Balkánu až po hranice Turecka. Slovanské pojetí je pak od počátku určováno především dvěma aspekty:

- jednak nedůvěrou k sousedství německému na západ od Labe-Sávy a Šumavy -

čímž je dáno i slovanské vymezení střední Evropy na západě (tedy: bez Německa).

- jednak kulturní příslušností k římskému křesťanství, čímž je dána hranice na východě a jihovýchodě, kde se římská verze potkává s byzantskou (ortodoxní).

Na pojetí střední či východostřední Evropy v kulturním a politickém smyslu mají jisté velký vliv i dvě historické reality:

- jednak příslušnost řady jednotlivých zemí k říši habsburské, která tento prostor organizovala po několik staletí;

- jednak postup sovětského vlivu po 2. světové válce, kterým byl tento prostor skoro hermeticky oddělen na západě od Německa (později i Rakouska) a z něhož se časem uvolnila Jugoslávie a Albánie, do jisté míry i Rumunsko.

Nepopíratelným jádrem všech různých těchto pojetí však zůstává Polsko, Československo a Maďarsko - stejně tak jako Rakousko, které však je dnes mocenským předělem a sociálně-ekonomickým i politickým systémem od těchto tří zemí natolik odděleno, že jeho vývoj se v posledním půlstoletí nese zcela jiným směrem. Proto se v dalším omezíme jen na toto jádro: tj. Polsko, Maďarsko a Československo.

Tato oblast Evropy má několik konstantních vlastností, které charakterizují její pozici v Evropě:

1) Leží po celou dobu své historie mimo civilizační a mocenské centrum Evropy - má charakter provincie; jen za Lucemburk a Habsburky se mocenské a kulturní centrum posunulo i do Střední Evropy, ale byla to spíše záležitost metropolit než společností země.

2) Od karolinské doby, tj. zhruba od stol. 9. existuje tu trvalý kulturní, politický i hospodářský spád od západu k východu.

3) Další vlastností je geopolitická vymezenost mezi oběma velkými národy: Němci a Rusy.

Z toho vyplývalo, že tu byly i trvalé pokusy o využití tohoto prostoru jednou či druhou stranou k rozšíření svého vlivu. Po tisíciletí se tu projevovala především expanzivní snaha moci německé; v 16. a 17. stol. přistupuje i tlak z jihu (Osmanská říše), a konečně post-

upně od 18. století, ale zejména v století 19. a 20. jsou zřetelné snahy Ruska, rozšířit okruh svého vlivu do středovýchodní a jihovýchodní Evropy, které vřeholí po 2. světové válce anexí tohoto prostoru ve formě satelitních států.

4) Konečně třeba za konstatní znak tohoto prostoru považovat i to, že za celou historii se nepodařilo nikdy sjednotit ho politicky natolik, aby tu byl vytvořen trvalý, dostatečně silný státní útvar, který by byl mohl zasahovat do mocenských zápasů Evropy. To lze přičíst na jedné straně rivalitě mocností, které bránily tomu, aby v jejich sousedství vznikl nový jednotný a silný státní útvar, jednak rivalitě interních sil, které se těchto pokusů odvažily.

Ještě největší šanci měl integrační plán Jagellovců, kteří po smrti Jiříka Poděbradského a Matyáše Korvína se stali i králi českými a uherskými. Spjatí rodinnými svazky nejen s Uhrami, ale i s rodem Habsburským, mohli jeden čas apirovat na vytvoření říše od Baltu k Adrii - bránili jim v tom však především Turci pronikající na Balkán a do Uher; ti také r. 1526 u Moháče zasadili tomuto projektu těžkou ránu. Tím se otevřela cesta Habsburkům, kteří ve jménu obrany křesťanství proti mohamedánům mohli počítat i se spoluprací ostatních zemí této oblasti. Habsburkům se pak podařilo sjednotit aspoň oblast na jih od Karpat; při dělení Polska připojili pak k tomu koncem 18. století i jižní část polského státu (Krakov, Halič), ale už v 2. pol. 19. století museli část své suverenity postoupit Maďarům, kteří si r. 1869 vyn-

utili zřízení rakousko-uherského dvoustátí. Po rozpadu jejich říše tu pak vznikla mozaika národních států, která tvoří dnes pásmo mezi Baltem a Adrií.

Kromě sjednocovacího úsilí Habsburků byly všechny ostatní integrační pokusy jen krátkodobě úspěšné, nestačily vytvořit trvalou jednotu státní, jednotné vědomí obyvatelstva tu žijícího. Většinou si také každé království podržovalo i při personální panovnické unii svou ústavu, každá země si podržovala svou správní strukturu a tradici.

Jaké jsou předpoklady pro to, aby v budoucnosti byly snahy o autonomní, spontánní, nikoli mocensky vnucenou integraci tohoto prostoru úspěšnější?

Tato otázka má dva aspekty: 1) Existuje nějaká či nějaké koncepce takové integrace a co je její nosnou myšlenkou? 2) Jaké předpoklady pro takovou integraci poskytuje dosavadní vývoj institucí?

ad 1) Pokud jde o otázku první, otázku koncepce, je třeba říci, že dřívější koncepce resp. pokusy o jejich realizaci byly až do 16. století neseny téměř výlučně myšlenkou imperiální expanze: rozšířit panství panovníckých domů a sil, které za nimi stály. Teprve Habsburkové našli pro svůj expanzivní kurz také ideologickou náplň ne prostou jistě hodnověrností: obranu křesťanství před Turky. Když toto nebezpečí pominulo, Habsburkové nenašli jiné ospravedlňovací ideologie - navíc zcela reakční politika státu jim nakonec odcizila liberální inteligenci národů, žijících pod jejich vládou.

(Pokračování příště)

Navštívili jste již naši restauraci

"KORUNA"?
"CROWN RESTAURANT"

5735 W. Cermak Rd.
CICERO, IL.

**Jestli jste u nás dosud nebyli,
srdečně Vás k nám zveme,
abyste okusili a pochutnali si na naší kontinentální
domácí kuchyni v tradici našich maminek
z Čech, Moravy, Slezska či Slovenska.**

**Přijďte k obědu nebo na večeři
do naší útulné jídelny
a přesvědčte se sami!**

Denně otevřeno
od 11 hod. do 8 hod. večer.
V pondělí zavřeno.

☎ (312) 652-3555

Vaši hostitelé:
Máňa Vlková
&
Mike KAZIL,

**Doporučte
HLAS NÁRODA
svým přátelům
a známým**

J. Patočka
(*1907 +1977)

**DVĚ STUDIE
O MASARYKOVĚ 1977**

Je nyní přirozené, že ona historická událost, kterou byl vznik nového státu Čechů a Slováků v důsledku první světové války, událost ve svých souvislostech dalekosáhlá, byla též provázána pokusem, který lze možná právem označit jako první velkorysý pokus o českou národní filozofii, tj. filozofii, která vycházející z nahlédnutí do toho, co jest a znamená tato událost, pokouší se vyslovit myšlenku všeobecného dosahu, pretendující mít význam pro všechny myslící, pro lidstvo žijící oněmi základními koncepcemi, bez nichž není možný náhled toho, co jest, a následkem toho naše vyrovnání s ním, vyrovnání se situací.

Vznik nového státu (vlastně celé řady států) na velmi důležitém místě Evropy (sice ustupující ze světové hegemonie, ale dosud z ní nevytlačené) je událost, která se týče celé světové rovnováhy neméně, než vymoření ostrova v oceánu se týče rovnováhy celé zemské kůry.

Tvrdíme-li nyní, že Masarykův výklad světové konflagrace 1914-18 je první velký pokus o českou národní filozofii, pak musíme toto tvrzení napřed precizovat, pak je hledět dokázat.

Což není jasné, že o českou národní filozofii usilovali již starší čeští myslitelé, Kollár, Palacký, Augustin Smetana a jiní? Což se nedá říct, že Masaryk ve svých dílech jejich myšlenky, zvláště Palackého, z velké části jen obnovil? Nepochybně takové pokusy zde byly, ale chyběla celková všeobecná myšlenka, osvětlující novou skutečnost dotýkající se všech, a přitom znamenající

novou podobu onoho celku schémat porozumění, kterým je dosavadní filozofie. Palackého národní filozofie vychází, jak jinak ani nelze, z národní situace společnosti, žijící v habsburském státním celku, a idea státu rakouského je neméně jejím výrazem než jeho dějepisické dílo. Filozofie dějin Augustina Smetany je spíše všeobecně slovanská než národně česká. Totéž platí o Kollárovi a Slovácích.

Naproti tomu Masarykovo vystoupení jako politika je zároveň vystoupení jako myslitel, což je pochopitelně více než náhodná souvislost. Masaryk je mnohem ctižádostivější myslitel, sice spojením politika a myslitele zjev velmi originální a jako zakladatel (či ve vlastním pojetí „obnovitel“) státu v celé světové historii jedinečný případ. Filozofové stát většinou budovali ideálně, vytvořit jej skutečnou politickou akcí - to v celých dějinách bylo dáno jen jednomu mysliteli - a to právě Masarykovi.

Nebude v této souvislosti nemístné povědět, že Masaryk byl snad jediný akademický filozof Evropy 19. věku, který se výslovně zabýval onou „marginální evropskou filozofií“, která na základě historické situace, totiž národních společností dospívajících k zralosti, k vnější politické nezávislosti i významnosti, a svobodě vnitřní, tj. pramenící z napětí k myšlence, chápující to, co jest, vznikala a rozrůstala se v minulém století hlavně u slovanských národů, zejména západních a východních. Masaryk se zabýval jak českou, tak polskou a ruskou myšlenkovou prací tohoto stylu. Jeho práce o české národní otázce, jeho vyjádření k polskému mesianismu a soustavné studium ruského duchovního světa, vrcholící v trojsvazkovém díle o Rusku a Evropě,

jsou po této stránce průkopnické. Zvláště pozoruhodné je na nich, že tyto filozofické pokusy při vši jejich závislosti na systematické práci tradičně-evropského jádra vidí jako moment historické existence, zhistoričtění, tj. osamostatňování těchto společností. Masaryk instinktivně pocítuje a intenzivně prožívá souvislost politické situace a myšlenkového vzepětí, i když je vykládá dobově podmíněnými schématy, většinou čerpanými z pozitivistické myšlenkové zbrojnice: mluví o podmíněnosti praxe teorií, o vědeckém základě politické činnosti, o vnitřní revoluci, na kterou jediné lze spoléhat ve skutečné historii, tj. v politické akci, které běží o svobodnou podstatu člověka; filozoficky podstatné nahlédnutí, že politická skutečnost a filozofické porozumění jsoucna v celku musí být ve vzájemné shodě, protože jsou v podstatě totéž, má u něho při studiu oné „marginální filozofie“ slovanských národů ten význam, že se snaží ukázat, jak oním, byť sekundárním a přejímaným filozofickým myšlením, pokud v něm běží o sebevýklad historického života těchto společností, se tyto společenské celky již osvobozují i politicky a vstupují nebo znovuvystupují do historie. Tak tvoří Masarykovo Slovanské studie, Česká otázka, výklad úpadku staročeské strany a om-ladinářské revolty z devadesátých let, ale zejména pak výklady Světové revoluce jeden celek pokusu o národní filozofii, která není čistě spekulativní povahy, nýbrž má vyjadřovat sama podstatu osobozovacího procesu této společnosti, ukázat, že toto osvobození není nahodilou partikulární záležitostí, nýbrž že patří bytostně a nezbytně do historie, tj. do života ze svobody, vypracovávaného spoluprací a vnějšími i vnitřními zápasy národů.

**Hodnota myšlenek
je v nich samých**

Vyjádření
signatáře Charty 77
Františka Čejky

Dne 26. dubna jsem byl předvolán na oddělení Státní bezpečnosti v Liberci. Hlavní a v podstatě jediné téma pohovoru, který se mnou vedl příslušník Bezpečnosti, jenž se představil jako major Melichar, bylo moje současné stanovisko k Chartě 77. Byl jsem dotazován, zda bych svůj podpis Charty 77 neodvolal. Příslušníci Bezpečnosti se mi snažili vysvětlit, že můj postoj je mojí chybou, která je zaviněná neznalostí lidí, kteří Chartu rovněž podepsali. Major připustil, že myšlenky jsou to dobré, ale lidé, kteří je zastávají, jsou špatní a ze sobeckých důvodů (dle mínění StB) rozvracejí socialistický život naší republiky. Na odpověď jsem dostal čas na rozmyšlenou. Pohovor na mne činil dojem, že jde o aparát řízenou širší akcí a ne pouze o pohovor se mnou, ale i s jinými signatáři. Po čtrnácti dnech jsem byl opět předvolán k pohovoru, a tak jsem pro jednodušší vysvětlení sepsal majorovi svůj pohled na svůj podpis Charty.

Pane majore,

v pohovoru, který jste se mnou vedl, jste mi položil otázku, zda bych neodvolal svůj podpis Charty 77. Zde je má odpověď. Chartu jsem podepsal proto, že rozpor mezi hlášanou teorií a každodenní realitou pocítuji jako značný. Ideál, pro který jsem byl získán ve svém školním věku (především ve škole) - vytvořit sociálně rovnou, svobodnou, demokratickou, vědecky řízenou společnost - je pro mne stále živý. A

jsou věci, které jsou v našem reálném životě v rozporu nejen s tímto ideálem, ale i s některými přijatými zákony. Charta 77 nežádá nic více, než aby zákony, které jsme se my všichni jako socialistická společnost zavázali dodržovat, byly skutečně dodržovány. Bohužel problémy v respektování občanských práv, na které Charta upozornila, stále trvají.

Tyto problémy nejen omezují vývoj člověka jednotlivce, ale také vývoj společnosti jako celku. Společnost se rozvíjí jen díky poznání, umu a vůli jednotlivce. Bez možnosti svobodného, objektivního poznání skutečnosti a svobodné aktivity nedosáhne ani žádného vyřešení ekonomických a hospodářských problémů naší společnosti, odhlédnuto od respektování úcty k životu člověka jako jednotlivce.

Odpovědnost za stav společnosti neseme všichni. Protože problémy, na které Charta upozornila, považuji za podstatné a jsem přesvědčen, že je nutné je řešit, což v možnostech naší společnosti je, věřím, že můj podpis Charty má stále smysl.

Až se tyto problémy v klidu a míru vyřeší, přestane mít Charta smysl a ten ztratí i vaše otázka.
15. května 1984

František Čejka

P.S.
Řekl jste minule, že myšlenky to jsou zajisté dobré, ale že mi uniká, jací lidé a za jakým účelem tyto myšlenky podporují. K tomu bych chtěl říci, že každé myšlence, každému ideálu pomáhají k životu lidé, kteří mají svůj soukromý život. Hodnota, síla myšlenek, idejí je obsažena v nich samých. Nelze ji poměřovat soukromým životem jejich zastánců.

DO ČESKOSLOVENSKA 1985

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga nebo z New Yorku za nejlevnější ceny.

13. a 30. května, 13., 24. a 27. června, 18. července, 8. srpna a 5. září.

Každý zájezd je na 16, 23 nebo 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

Speciálně doprovázený zájezd na Spartakiádu

odlet 24. června s návratem 13. července.

6 dní pobytu v Praze, 12 dní zájezd Československem, vstupenky na Spartakiádu a do Národního divadla.

ZÁJEZDY na Jamaicu, Bahamas, Arubu a ostatní Karibské ostrovy. Za velmi výhodné ceny.

Napiště nebo zavolejte o podrobné informace

**WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.**

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

*Serving your
family's financial needs
for over 60 years*

**MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO: 5990 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

IMPORTER

**VALAŠSKÉ
PAPUČE**

dokud zásoba
postačí

Velikosti 6-12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

T.B.Hlubuček:

„Něco o Matici vyššího vzdělání“

Nesčetné množství dnes úspěšných lékařů, dentistů, inženýrů, bankovních úředníků si dobře pamatuje asi dodnes jméno Matice vyššího vzdělání - Council of Higher Education. Co však už ale mnozí asi nevědí je to, že tato instituce byla na přelomu 19. století založena na podnět chudého českého přistěhovatele jménem Václava F. Severy z Cedar Rapids, Iowa, o němž jsem už psal. Přijel jako chlapec z vesničky Doubravice u Luže a ačkoliv dosáhl neslýchaného úspěchu ve velkolékařském průmyslu a tím i značného bohatství, litoval, že mu nebylo dopřáno dobrého školního vzdělání ve své rodné vlasti. Proto za pomoci prof. Bohumila Šimka ze státní university z Iowa City, tamního právníka Pavla Korába a cedar-rapidského právníka Josefa Měkoty založili Matici vyššího vzdělání za účelem poskytování bezúročných půjček synům a dcerám z chudších českých rodin, toužících po vyšším vzdělání, které z finančních důvodů by jim jinak nebylo přístupné. Základní fond mnoha tisíc dolarů byl poskytnut F. Severou, a potom jednou za rok byly pořádány finanční kampaně, zaměřené na krajanské organizace a jednotlivce. Od roku 1922 Hlubuček, který byl zaměstnancem Severovy firmy, byl současně výkonným tajemníkem Matice, jehož úkolem bylo vyřizování veškeré korespondence se žadateli o půjčky a pořádáním zmíněných kampaní. Vždy byla dána přednost žadateli o půjčku z chudší rodiny. Jediným závazkem bylo, že student po maturitě bude dle možnosti spláceti půjčku tak, aby mohla být dána stejná příležitost jiným.

Po smrti F. Severy vedení Matice bylo přeloženo do Chicaga, kde dosud jest v této činnosti pokračováno. Velkou finanční pomocí byla nadace chicagského krajana J. Hovorky. - Pokud známo, jest to jediná instituce svého druhu, která poskytuje bezúročné půjčky studentům za účelem nabytí vyššího vzdělání. Jméno F. Severy a J. Hovorky jest zaznamenáno zlatým písmem v historii amerických Čechoslováků. O Severovu velkém daru nově osvobozené Československé republice jsem se zmínil před časem v jiném článku, věnovaném brněnské „Domovině“.

Prosíme, oznamte nám včas změnu své adresy

JO KARUD

STALO SE V ADVENTU

(Pokračování z min. čísla)

Lidé hlučně vstali z lavic a hrnuli se z kostela. Ale venku na trávníku se utvořily hloučky.

Domluvili se, že to viděli všichni. Růža Prehalová z Kynic vykládala sousedkám, jak měla strach, že křížek spadne, jak hluboko se vyklonil. Urban se přel s Polívkovou, zda se křížek vychýlil nejdříve vpravo a teprve potom vlevo anebo obráceně. Stalo se to nejméně třikrát. Nebo spíše čtyřikrát. Hroznětínský Dvořák si všiml, že se křížek začal pohybovat právě v tu chvíli, kdy na něj farář ukázal rukou.

Stará Urbanová řekla to slovo první.

Zázrak!

Opakovala je bezzubými ústy. Vykřikovala je a zalykala se vlastním hlasem. Volala to slovo jako velké zvěstování s planoucíma očima. A po ní je opakovali ostatní. A čím častěji to slovo vyslovili, tím více věřili, že se zázrak skutečně stal a oni že byli jeho svědky. Ta představa je posilovala a povznášela. Vědomí existence Boha, který na ně nezapomněl a dal jim znamení, je naplňovalo blaženou radostí. A dodávalo jim důvěru a posilovalo jejich víru. Bůh zkouší člověka, ale nepřipustí, aby zcela poklesl.

Našli se i pochybovači, kteří kroutili hlavami. Jako by sami neviděli na vlastní oči. Mnozí už odešli k nedělnímu obědu, ale ti, kteří setrvali na palouku pod lipami před kostelem, se utvrzovali ve svém přesvědčení, že skrze ně připustil Pán zázrak, aby prokázal svou jsoucnost před tváří světa, v němž se rozmáhá neznabožství. Setrvali a neodcházel. Nechtělo se jim odcházet, když společně prožili velkou a svatou chvíli. Ještě chvíli si ji chtěli podržet, než se stane legendou. Chtěli o ní ještě hovořit. Znovu a znovu opakovali, co viděli, a jejich řeč se shodovala s řečí druhá, neboť všichni viděli stejně. Bůh byl na okamžik s nimi a oni pocítili jeho přítomnost.

Pak si někdo vzpomněl na faráře.

Proč tu není s nimi? Proč s nimi nesdílí společnou radost? Proč nepozvedá ruce k nebi uprostřed klečícího hloučku a nemodlí se s nimi na důkaz díkůvzdání?

Farář je ale, jak se zdá, jediný, kdo nic nepozoroval. V sakristii svlékl bez pomoci kostelníka roucho, přešel cestu, dělicí kostel od farní zdi, a brankou vstoupil do sadu, kterým vedla úzká cesta, posypaná už opršným pískem. V předsíni se přezul. Z kychyně nedělně zavonělo a zaslechl Mařenčin hlas, že oběd bude co nevidět. Pak vešel do pracovny a sáhl po knize Božích služeb v černých deskách s bílým štítkem, jaké bývají na školních sešitech. Otevřel ji a sáhl po peru. Zvolna, úhledným rukopisem napsal záznam: Dnes, 11. prosince 1949, o třetí adventní neděli, jsem sloužil mši svatou. Účast věřících vysoká. Kázal jsem o živém Ježíši v nás. Na opravu kostela při bohoslužbě:

A zde zápis skončil. Částku dopíše, až kostelník Čuřík donese kasičku a spočítá její obsah.

Chtěl sejít do jídelny, když zaslechl chraplavý hlas zvonku. Před brankou stál hlouček vesničanů v čele s kovářem Pospíšilem. Toufar je překvapeně pozdravil, ale to už Pospíšil padl na kolena a pokoušel se faráři políbit ruku. Toufar mu v tom zabránil a vzal ho jemně za ramena, aby mu pomohl vstát.

Zprvu nevěděl, o čem lidé mluví. Ale všichni hovořili stejně a jejich výpovědi se shodovaly. Toufar však nechtěl o zázraku slyšet. Vyzval věřící, aby se v klidu rozešli.

Odcházel s pocitem zklamání.

Teprve teď Toufar pochopil, co způsobilo neklid při jeho kázání, který si nedovedl vysvětlit. Odpoledne se ještě vyzpál Čuříka a dalších lidí a všichni vypovídali shodně. Každý viděl křížek, který se vychyloval.

Ale ani to nemohlo Toufara přesvědčit, že se udál zázrak. Byl si jist, že se jeho farníci stali obětí masové sugesce nebo optického klamu. Umínil si, že je priměje ke střizlivosti a že se jim případ pokusí vysvětlit.

Ale jak? Sám neměl pro to, co se stalo, vysvětlení.

Na druhý den doplnil svůj zápis v knize částkou padesát šest korun osmdesát haléřů, které byly v kostelní pokladniče, a připsal větu: Při kázání vidělo devatenáct svědků, které jsem vyslechl, jak se křížek na svatostánku pohnul. Já neviděl nic, dozvěděl jsem se to teprve od kováře Pospíšila.

Tím Toufar považoval případ za vyřízený. Nevěděl jenom, jak se má zachovat, když řeči o zázraku samy od sebe neustanou. Za nej-

vhodnější považoval, když pohovoří se sousedy jednotlivě při náhodných setkáních a jenom v krajním případě přistoupí k prohlášení na kazatelně.

Zapomněl, že zpráva o čichoštském zázraku mezitím dostala křídla.

Nemluvilo se o něm už jenom v Hroznětíně, Kynicích a Zdeslavicích. Pověst se nesla dál do kraje k Píšti a Senožatům, od Borovska až ke Koberovicům. Jeden den si ji sdělovali lidé v Zahradce a v obcích kolem Kralovic a Čechtí, nazítří se rozšířila až do rovin ke Kutné Hoře a Brodu.

Vzbuzovala úžas a posilovala víru, vyvolávala pochybnosti a dostala příchut' senzace. Lidé jí dávali politický smysl. Považovali to za znamení Boha, kárajícího bezbožný komunismus. Lidé šeptem hovořili o velkých změnách, jež jistě přijdou, protože Bůh se nemůže dále dívat, jak se ruší starý pořádek. Věřili, že Bůh si vzpomněl na svůj lid právě tady, stranou světského ruchu, na chudé pahorkatině, kde se snadněji uvěří v existenci zázraku než zprávy, slibujícím až příliš lehkověrně prý lepší, ale příliš mlhavý zítřek, a měnícím starý dobrý pořádek a jenom vyvolávajícím neklid.

Zázrak!

Pověst o něm se nesla od úst k ústům daleko za hranice kraje po celé zemi.

Zpráva o zázraku doletěla i k sluchu ledečského četníka Goldbrichta, který byl nedávno jmenován strážmistrem Sboru národní bezpečnosti. Napadlo ho, že by měl do Čichoště zajet a podívat se, co se vlastně stalo, případně podat hlášení. Ale neudělal to, k čemuž měl své dobré důvody. Zkušenosti poslední doby ho poučily, že se nevyplácí vyvíjet přílišnou služební horlivost. Někdy se mu dokonce zdálo, že přestává rozumět svému četnickému řemeslu, při kterém po dvaceti pěti letech zestárl. Od té doby, co přestalo existovat četnictvo a bylo změněno na Sbor národní bezpečnosti, bylo všechno jinak. Stará rutina přestala platit, co chvíli dostal obsílku na školení, přicházely nové předpisy, změny směrnic, instrukce, které nebylo jednoduché pochopit.

Starý četník Goldbricht nevěděl, co si má myslet o všech těch řečech o třídním poslání pořádkové služby. Zlodějna je jednou zlodějnou, co je k tomu třeba dál vysvětlovat? Jenže teď už se nemluvilo o krádežích, ale o rozkrádání národního majetku, o sabotážích a diverzi, množili se cizí agenti a měli se postihovat nepřátelé socialismu a sabotéři. To slovo se nosilo už za války a za ukračený pytel otrub se tenkrát posílali lidi do koncentráku, odkud se ne všichni vrátili. A teď to začínalo znovu.

To, nad čím se dříve přimhouřily oči, se najednou stávalo vážným deliktem a četník, který nezasáhl s patriční tvrdostí, měl dřív, než se nadál, na krku disciplinárku a možná i vyhazov. A kde si má vyhozený četník najednou hledat nové místo, zvláště když není už nejmladší?

A tak bývalý četník Goldbricht a nyní strážmistr Sboru národní bezpečnosti honil také své lidi po vesnicích vyšetřovat kdejaký polní pych a psal dlouhá hlášení o několika plachetkách pokoseného jetele na poli, které patřilo státnímu statku. A co nejhoršího. Musil předvolávat lidi za to, že neodevzdali tolik vajec a mléka, kolik jim někdo na úřadě předepsal. Přitom Goldbricht dobře věděl, že ten na úřadě hospodářství za mák nerozumí. Přičilo se mu vyšetřovat hospodáře, které po léta znal jako poctivé a spořádané lidi, když přišlo udání, že si načerno porazili pašika. Zvláště když věděl, že by se spíše mělo pořádně podívat pod prsty tomu, kdo udání napsal.

Ne, starý Goldbricht přestával rozumět svému řemeslu. Začaly chodit pokyny, nikoli psané, ale sdělené potají a o to více důrazně žádající, aby se bezpečnost příliš neexponovala, když se nějaký kulak bude domáhat pořádku a spravedlnosti, protože na pořádek a spravedlnost takový živel nemá vlastně právo, když je nepřítel pracujících.

Zrovna nedávno ho pozvali na kobereček za to, že jeho lidé začali vyšetřovat, jak to bylo s tím povaleným stavidlem na Lukaveckém mlýně zrovna v době, kdy měl mlýnár plnou mlýnici obilí, co mu je přivezli soukromí hospodáři z pěti vesnic. Řekli mu, aby dal od případu ruce pryč, že to není nic pro Veřejnou bezpečnost, ale pro politické oddělení.

Rozhodl se zavolat na kraj a vyžádat si instrukce. Dali mu příkaz: vyšetřit a podat hlášení.

Rozjel se tedy do Čichoště a zašel k faráři Toufarovi. Bylo to začátkem roku, krátce po Třech králich. Farář ho ochotně zavedl do kostela. Dozvěděl se, že není první kdo se o případ zajímá. Jeden místní občan, nějaký herec Rudolf, prý před několika dny vnikl do kostela, kde ho farář přistihl, jak něco dělá s křížkem na oltáři.

Strážmistr Goldbricht pobyl v Čichošti tři hodiny. Po návštěvě fary vyhledal několik občanů a vyslechl je jako svědky. Po návratu sedl a těžkou rukou napsal hlášení.

(Pokračování příště)

St. Methodius Centenary, 1985

Sts. Cyril and Methodius, by F. Ekert (translated and abridged).

Eleven hundred years ago, April 6, 885, St. Methodius died. He and his brother Cyril have for centuries been venerated as the apostles to the Slavs. Recently, by the apostolic letter *Egregiae virtutis* of December 31, 1980, Pope John Paul II brought these two saints to the attention of the whole world by proclaiming them "co-patrons of Europe, alongside St. Benedict," whom Pope Paul VI had declared (October 24, 1964) as "the patron and protector of Europe." The following biography of Sts. Cyril and Methodius is presented for the St. Methodius centenary; the text is an adaptation from František Ekert, *Církev vítězná*, III, 48-99.

Sts. Cyril and Methodius were natives of Macedonia, in northern Greece; they came from Thessalonica, the city once visited by St. Paul the Apostle. They came from a family of seven boys, sons of a wealthy, high-ranking army official named Leo; their mother's name was Mary. Cyril was born in the years 827. Methodius was his older brother.

Their home provided them with a solid Christian upbringing and soon directed them into serious studies. Cyril was brilliant student with an amazing memory and rare insight. Legend has it that when he was seven years of age, he saw in a dream a group of beautiful young women symbolizing the different virtues; and he heard a voice say to him, "Choose one!" When he awoke, he told his parents about this dream, and he said that he chose Sophia (Wisdom). In the language of the saints' legends, this description of a mystical espousal to Sophia-Wisdom means that Cyril was so intelligent and wise that he excelled in his studies over all his companions.

Likewise in the language of legends, Cyril's growth to spiritual maturity is described in a story about him as a falconer. As a son of nobility, he enjoyed various luxuries, such as falconry. One day he went hunting birds, and the wind carried his favorite falcon away. Cyril was overtaken with such grief over this loss that for two whole days he could not even eat. From this experience, he recognized how dangerous it was to become attached with one's whole heart some earthly creature, and he thought to himself: "Is this then, what life is like, that instead of joy, sorrow is multiplied? From this day on, I will go a different way, one that is better than any former way, and I will not waste my days in seeking things of this life."

In about the year 839, Cyril was sent to continue his education in Constantinople. A court official, a friend of his father, arranged for Cyril to study as a companion to the son of Emperor Theophilus. Among his teachers were the famous scholar Leo, who later became bishop of Salonika, and the notorious Photius. His brilliant record as a student and his virtuous life-style in an environment of corruption earned him the nickname "Philosopher", that is, the Wise Man.

Methodius, like his younger brother Cyril, received an excellent education. The legend says that his background "was discernible even in his external appearance" and that he gained the favor of various officials; finally even "the emperor learned of his wisdom and entrusted him with the government of the Slavonic province," that is, the territory of upper Macedonia, in the Strymon region, an area with a large number of Slav inhabitants.

In this office, he was a kindly benefactor and protector of the people entrusted to him, and he earned for himself universal respect and love. However, this worldly office soon proved distasteful to the noble Methodius. In the environment of luxury and licentiousness prevalent in the degenerating Greek Empire, it was not possible for Methodius to obtain for the people he governed an alleviation of the tax burden and certain developments that his tender conscience indicated as desirable. He therefore began to despise the world, ruled as he found it by injustice and vice, and his office became for him an unbearable burden. He then began to yearn for a life removed from everyday din, in order that he might devote himself exclusively to God and his holy service. For that purpose, he gave up his worldly office and departed for Mount Olympus on the border between Macedonia and Thessaly, where he entered a Basilian monastery. Here he prospered in holy virtues, humility, temperance, silence, and vigils in prayer; and he perfected himself in the theological sciences by a diligent reading of the Sacred Scriptures and the Church Fathers. As seems proba-

ble, Methodius was soon ordained to the priesthood in this monastery.

In the year 841, Leo the father of Methodius and Cyril died. The next year Emperor Theophilus died, and his wife Theodora became the regent for Michael, the young pretender to the throne. About this time, Cyril had completed his education. Theoktist, the chancellor of the empire, had plans to appoint Cyril to some government post and to give him his own godchild for a wife. Cyril, however, had plans for a life of celibacy and dedication in the clerical state, choosing a life similar to the life chosen by his brother Methodius. Theoktist appealed to the Empress Theodora and to Ignatius Patriarch of Constantinople to keep Cyril in the capital city. Patriarch Ignatius responded to this appeal, received Cyril into the ranks of the clergy and conferred minor orders upon him. Then Cyril received an appointment as director of the library at the Cathedral of St. Sophia.

Cyril, however, had aspirations for the priestly life, and he wished to prepare himself for it in monastic solitude. For that reason, just one month after his appointment to the post in the capital city, he secretly left Constantinople and hid himself in a monastery on the sea shore not far from the city. Here he spent his time in prayer along with the monks. But his hiding place was discovered within six months. Then Cyril was persuaded by Theoktist to return to Constantinople and to accept a court position as a public teacher of philosophy.

About the year 850, Cyril was ordained to the priesthood in Constantinople. Shortly after his ordination, Cyril engaged Grammatikos in a debate. John Grammatikos, former patriarch of Constantinople, was a hardened enemy of monks. After the death of Emperor Theophilus in 842, who had shown himself favorably disposed toward iconoclasts, Grammatikos was left without a ruler's support and was deposed for his errors concerning sacred images and banished. Cyril, newly-ordained and not quite twenty-four years of age, engaged this heretic in a public debate and reduced him to silence.

Before long, the learned Cyril became engaged in other learned theological disputations, particularly with the Mohammedan Saracens, who regarded themselves as descendants of Abraham's son Ismael and called themselves Agareni, after Agar, Ismael's mother. In the year 851, Emperor Michael sent Cyril to the city of Samarra, on the Tigris River, north of Bagdad, to answer the Mohammedan ruler of the Saracens, the Caliph Mutammedan, who had challenged the Greeks on their faith in the Blessed Trinity. In this theological disputation with the "Agareni" Cyril spoke in Arabic and demonstrated the faith in the Blessed Trinity with quotations from Mohammed Himself.

When Cyril returned to Constantinople, he stepped forward in opposition to his former teacher Photius, who was then teaching that man had two souls, one of a higher order and the other of a lower order. This heresy was defeated, but Cyril's bond of friendship with Photius was broken in the process. Cyril then retired from life in Constantinople to join his brother Methodius in the monastery on Mount Olympus. However, he was not allowed to stay very long. He was called upon for another mission, this one to the Khazars.

The Khazars had come into contact with Christianity, but the Jews and the Mohammedans, with whom the Khazars maintained trade relations, were exerting pressure to establish their religions among the Khazars. The Chagan ruler of the Khazars sent messengers to Emperor Michael III with a request for learned men to rid his nation of the importunities of the Jews and Saracens, men who would instruct his people in the faith of Christ. Cyril was sent. This time he probably was accompanied by his brother Methodius.

The two missionaries left Mount Olympus, crossed the Black Sea from Constantinople to Crimea (known to the Romans as "Chersonesus Taurica") to the Greek port city of Cherson, which was the headquarters of the Khazar rulers and an archiepiscopal see. It was a trade center where Jews, Arabic-speaking Saracens, Khazars, and Slavs (particularly Russians) met for business purposes. Cyril stayed in Cherson for some time in order to learn the Khazar language. During this stay, he met a great number of Russians. By adapting the Slav dialect he learned as a boy in Thessalonika, Cyril was able to converse with the Russians. He was shown some portions of the Sacred Scriptures, the Gospels and the Psalter, translated into Russian. He learned their alphabet very quickly and began reading and explaining these texts to the Russian business men and travelers in Cherson.

(Continued in next issue)

FRIENDS OF CZECHOSLOVAK MUSIC

Professor Jaroslav Mracek
Executive Director

Honorary Members

Gerald Abraham, Jan J. Ambros, David Atherton, John Clapham, Rudolf Firkusny, Edith Vogl Garrett, Karel Husa, Rafael Kubelik, Sir Charles Mackerras, Jarmila Novotna, Jan Popper, František Schwarzenberg

Dear Friend of Czechoslovak Music:

Since last writing you, the Friends of Czechoslovak Music have undertaken a number of projects in support of Czechoslovak music. With the backing of an international membership, the Friends organized events for local Czechoslovak artists Jiri Svoboda, guitarist in San Diego, Pavel Jordan, clarinetist from Pasadena, and internationally known Miluska Simkova, mezzo-soprano from Australia. During the Smetana Centennial last spring at this University, the Friends, besides assisting with the International Conference, sponsored Pavel Prantl and Martina Maixnerova, violin/piano duo from Singapore, Frantisek Smetana, world-famous cellist from Richmond, Virginia, contributed to a production of Smetana's *Bartered Bride* and organized an ethnic day of Czech and Slovak dance and folk music groups. Most recently, the young Czech mezzo-soprano, Alena Bicova, from Wiesbaden, West Germany has been invited to make her North American debut in San Diego.

The Friends of Czechoslovak Music are dedicated to promoting Czechoslovak music and scholarship in all of its aspects. The work of the Friends can only be realized through the financial contributions of the society's members. All contributions received for the Friends by the San Diego State University Foundation are used to support the performance, study and promotion of Czechoslovak music. All contributions in the form of cheques or money orders should be made out to the FRIENDS OF CZECHOSLOVAK MUSIC, SDSU. Residents of the USA can claim a tax deduction. We appreciate the generous contributions from Friends abroad. Won't you also become a member of this society and participate in celebrating the greatness of Czechoslovak music, composers and artists?

With sincere greetings,

Yours,

Jaroslav Mracek

SCHOOL SISTERS OF NOTRE DAME
525 Thomas Avenue
St. Paul, Minnesota 55103

February 16, 1985

Dear Mr. Kocah,

Please accept my apology for my very belated, but most sincere „THANK YOU” for all the wonderful booklets, newspapers and other literature you sent me last summer. It was truly such a pleasant surprise and rest assured, I appreciated your thoughtfulness in forwarding all this interesting material. I love that „Czech National Chapel” booklet with the beautiful pictures of the various events. Exquisite photography and very informative. How I wish I could have been present for this most extraordinary event. Back in the late 70's I attended summer school at Middleburg, Virginia, and had the opportunity to tour the Shrine and participate in services on several occasions. As I observed the pictures I could partially visualize the location of the Czech Chapel. In the Liturgies and Rites for the Solemn Dedication I found one of my favorite Czech hymns which I often sang with the students at Novy Hradec in North Dakota. „Tisickrat pozdravujeme Tebe” is a very meaningful hymn. In those days with the students. It is so good to see some Czech in print and brush up on my native language. You see, I am a full blooded Czech and proud of it. I do wish I could tune in on your station. This would be the thrill of my life.

Quite a number of years ago while enroute from New York to St. Paul, I stayed with the Ursuline Sisters in Cleveland overnight. Wouldn't this have been an opportune time to make our acquaintance by phone or otherwise. The Lord did provide the opportunity, thanks to the K.D. publication and the Cook Book. I prize this too.

Rest assured, I will always treasure the Chapel book and its beautiful pictures which bring one close to reality. May the good Lord reward you for your most wonderful generosity and grant you His most abundant blessings during this year of 1985.

Most gratefully in Mary
Sister M.G. Koktan

NEWS FROM „NORMALIZED” CZECHOSLOVAKIA

Persecution

Three Slovak Catholics, Branislav Borovský, Alojz Gabaj, and Tomáš Konec, were indicated for crossing the Polish-Slovak border. Their alleged crime was smuggling, but they actually tried to bring into Czechoslovakia religious literature that is otherwise unavailable. All three were held in custody from December 12, 1983, to August 31, 1984, first in Poland, then in Slovakia. The trial was set for March 5 in Bratislava.

A large police detachment raided the home of Václav Ševčík and his wife on March 11 in Prague and detained 48 people for interrogation because they were attending a session showing Czech films made in the 1960s and now banned in the country. Several of the detainees, including Charter 77 spokespersons Jiří Dienstbier and Eva Kantůrková, continued to be held following the preliminary investigation. The police confiscated a film projector, films, typewriters, and posters.

**

New Samizdat Publications

„The Natural World As a Political Problem” is the title of a 434-page typewritten collection of essays in Czech published as the 188th item in the Edice Expedice series. Václav

Havel has edited this selection of philosophical and political essays written by Vaclav Bělohorský in exile. Besides an introduction by Zdeněk Pinc on the cultural atmosphere in the late 1960s, the collection also includes six studies by authorities living in Czechoslovakia.

On February 14, Charter 77 announced the publication of „Voices on Czech History,” a collection of documents and polemical letters by four historians (Miloš Hájek, Hana Mejdrová, Jaroslav Opat, and Milan Otáhal) as well as contributions by seven others, plus excerpts from a long paper by František Šamalík. The polemic was triggered by a 4,000-word paper on „The Right to History” published by Charter 77 in May 1984 (Czechoslovak Newsletter, Vol. IX, No. 6, June 1984, p. 3).

Other recent samizdat publications include a 384-page study entitled „Difficulties with In-Depth Psychology” by Rudolf Starý (Edice Expedice, No. 185); a short story, „My Table at the Belvedere,” by Ludvík Vaculík; Jozef Jablonický's report on his interrogation by the authorities; and P. Václav Benda's reply to comments by the British neoconservative, Roger Scruton.

New Regulations Regarding Czechoslovaks Visiting Relatives in the West

The Czechoslovak Government issued new regulations regarding citizens who wish to visit their relatives in the West. Each

citizen must be invited by a close relative notarized by a Czechoslovak consulate or embassy in the country of residence of the potential host. The petitioner must certify his willingness to cover the entire cost of the visit and most complete as questionnaire relating to his residence, occupation, employer, annual income, and other particulars which, it is feared, could be used for other purposes.

PROPOSALS FOR IMPROVING THE SITUATION OF BELIEVERS

An open letter dated January 25, 1985, quoting the right to petition (Article 29 of the Czechoslovak Constitution) was sent to the central government and party authorities listing 20 suggestions on how to improve the situation of Catholic believers in Czechoslovakia.

Below is the condensed version of these proposals:

1. The state must not interfere with the selection and number of theology students.
2. The practice of pressuring parents and children who take religious instruction must be discontinued.
3. The authorities must declare that religious education is not an impediment to studying in high schools or institutions of higher learning.
4. Believers must have the right to organize parish councils.
5. The competence of public re-

ligious secretaries must be defined precisely.

6. Young believers must have the right to join the religious orders.
7. Believers must have the right to form associations.
8. Believers must have the right to engage in spiritual exercise.
9. Believers must have the right to communicate with Christian organizations abroad.
10. There must be a free press.
11. Believers must have the right to subscribe to foreign religious literature.
12. Radio and television „religious programs” must be controlled by the ordinary or the bishops' conference.
13. Priests, members of religious orders, or lay persons who have been unjustly persecuted must be rehabilitated.
14. The discrimination of Christians in employment and education must end.
15. The willful removal of crosses, reliquaries, statues, and other religious and cultural symbols must end.
16. New bishops must be permitted to be appointed as in other socialist countries by the pope.
17. Church and state must be truly separated as in other countries.
18. Those priests who were forbidden to exercise their pastoral duties must be reinstated.
19. Permission must be granted to build new churches.
20. Permission must be granted to appoint deacons who will assist priests.

SKUPINOVÉ ZÁJAZDY Z CHICAGA DO BRATISLAVY

cez Viedeň

Výhodné pre cestujúcich na Slovensko a Moravu

Odlety	Návraty
28. mája	28. júna
18. júna	15. júla
25. júna	22. júla
2. júla	29. júla
9. júla	5. augusta
16. júla	12. augusta
13. augusta	9. septembra

Jednotná cena okružní letenky \$750.

O DALŠIE INFORMÁCIE SA SPOJTE:

Atlantic Travel Metropolitan Travel

Atlantic Travel
5454 S. KEDZIE
Chicago, Ill. 60632
☎ 436-1353

Metropolitan Travel
7034 West CERMAK Rd.
Berwyn, Ill. 60402
☎ 795-4990

Czech Mass every Saturday
Evening at 6:15 P.M.
at Our Lady of the Mont
in Cicero, Ill.
(2414, S. 61st Ave.)

Our 100th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

Satisfying friendly service
CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

INSURED SAVINGS
— up to \$100,000.00 —
by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

VOICE OF THE NATION

ABBOT VALENTINE SKLUZACEK RESINGS

Abbot Valentine Skluzacek, O.S.B., has announced his resignation as Abbot of St. Procopius Abbey, effective Easter Sunday, April 7, 1985. That same evening, the seventy finally-professed monks shall begin the process of choosing their next superior.

Elected as the seventh Abbot of St. Procopius Abbey in 1978, Abbot Valentine will be resigning eleven days short of his seventieth birthday. Born in New Prague, Minnesota, he studied at the Abbey's academy and col-

lege prior to his monastic profession in 1936. He was ordained to the priesthood in 1942.

After earning a master's degree in political science from the Catholic University of America, Abbot Valentine taught in the Abbey's schools for over 25 years, and also served at various times as business manager of the Abbey, headmaster at St. Procopius (now Benet) Academy, and dean of students, dean of studies, chairman of the political science department, and chairman of the social science division at St. Procopius (now Illionis Benedictine) College.

Appointed pastor of St. Joan of Arc Parish in Lisle in 1971, Abbot Valentine supervised the planning and construction of a new parish church, completed in 1977, and formed a parish council.

As the Abbeys' spiritual father the last seven years, Abbot Valentine has sought to lead the community in its continuing efforts to renew itself in the spirit of the Second Vatican Council. The monastery's public prayer was enhanced by the revision of the Divine Office completed in Abbot Valentine's second year as Abbot, and the Benedictine community has engaged in a series of workshops and meetings designed to assist it in discerning its role in the Church during the years ahead.

In preparation for the coming abbatial election, the monks gathered on March 8-9 for a workshop on the qualifications of an abbot conducted by Abbot Jerome Theisen of St. John's Abbey, Collegeville, Minnesota. Other community meetings have been held during the following weeks.

ROME: Pontifical College

When the Nepomucenum College in Rome celebrated its 100th anniversary in September of 1984, Pope John Paul II delivered a speech in Czech. He said he „accepted the invitation gladly because this anniversary testifies to the bond between the Czech nation and the See of St. Peter. The bond was initiated by your missionaries St. Cyril and St. Methodius. They brought to Rome their first disciples,” followed by many pilgrims and bishops, „among them St. Adalbert, first bishop of Prague of Czech origin, and one of his successors, Josef Cardinal Beran, who died in this house 15 years ago.” Pope John Paul noted that the college was redesignated as Nepomucenum in 1929, „for candidates of the priesthood from all the dioceses of Czechoslovakia, from Bohemia, Moravia, Silesia and Slovakia... It is sad that religious orders were abolished and the number of students of theology is artificially limited...”

The Pontifical College Nepomucenum educates young Czech and Slovak Seminarians for the priesthood and possible return to Czechoslovakia if and when conditions change with the Communists. Otherwise these young priests will minister to exiles in the Free World. The Communist government allows NO money to be sent to the Seminary, therefore all support must come from the Free World. Donations may be sent in care of Vaclav Hyvnar, 3614 Farland, University Heights, Ohio 44118.

Looking Ahead

by Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

THE POSITIVE-NEGATIVE DILEMMA

In our commentaries we would much prefer to be positive. As the song lyric goes — “Accentuate the positive, eliminate the negative.” It is certainly much more pleasant to concentrate on the positive aspects of life, rather than the negative. Unfortunately, the realities of life demand that we recognize and emphasize each.

The facts are that the good aspects of life, the positive things, are always under attack. If we ignore the attack we are in fact aiding it.

It is unfortunate that there are problems in life. But if we ignore them, accentuating only the positive, we are a part of the problem, almost as much as if we were actively causing it.

Considerable thought has been given to this apparent dilemma in life. As far back as the fifth century B.C., the Greek philosopher Plato commented on this when he wrote: “The penalty good men pay for indifference to public affairs is to be ruled by evil men.”

In the twelfth century the great Italian poet, Dante, put it forcefully when he wrote: “The hottest places in Hell are reserved for those who, in a period of moral crisis, maintain their neutrality.”

The author of the familiar saying: “All that is necessary for the triumph of evil is that good men do nothing,” was Edmund Burke, the 18th century English statesman who contributed so much to

the rationale of the American Revolution.

In more modern times, Abraham Lincoln said, “To sin by silence when they know they should protest makes cowards of men.”

Thus, it appears obvious to us that we are morally bound to speak out about unpleasant, negative aspects of life in America in order to contribute to the understanding necessary to preserve the good.

With little fear of contradiction we think it safe to say that much in American life has deteriorated over the last half-century. It is true, of course, that much improvement has been experienced in the physical realm. However, we can easily document, as we have on numerous occasions in the past, that we have experienced a political, economic and moral decay of considerable magnitude.

Much of this has occurred because too many people have been indifferent to public affairs, have done nothing, have sinned by silence, while maintaining their neutrality.

A great deal of the responsibility for this situation can be laid to the inherent tendency of man to avoid controversy.

The dread of most people of controversy is a very intimidating factor in life. It has been used extensively by the enemies of freedom to neutralize the forces of freedom and in the process erode away American traditions.

Controversy is distasteful to us all, but there are times when it is absolutely essential. Unity and harmony are great, but their price is too high if they are bought at the expense of truth!

Controversy is the condition which inevitably results when truth is expounded and must be defended. Shunning controversy is an invitation to slavery.

Jesus, the worlds greatest benefactor, was always in controversy.

The Cicero Berwyn Fine Arts Council and The Cicero Society, Group 825 of the Polish National Alliance present AN AFTERNOON OF POLISH CZECHOSLOVAK, ITALIAN AND FRENCH VOCAL MUSIC

Melanie TOMASZ, soprano
Frederick OCKWELL, piano
featuring the music of Moniuszko, Dvorak, Rossini, Verdi and Faure including songs based on Czech, Slovak, and Polish folk themes. Melanie Thomasz has won critical acclaim in both Poland and the United States: „A voice of great worth ...” - Trybuna Ludu, Warsaw „Thomasz left the audience tear-brimmed and holding its breath” - Chicago Tribune
SUNDAY, APRIL 14, 1985 - 3PM

JEDLICKA THEATER
3801 SOUTH CENTRAL AV.
CICERO
Tickets: Adults: \$6.00/Seniors & Students \$5.00
All tickets \$1.00 more at the door
To order tickets, call 863-6000/780-1695 or sent addressed envelope and a check payable to Cicero Berwyn Fine Arts Council to 1826 S. 58th Court, Cicero 60650.

ANNUAL BENEFIT CARD PARTY

Sponsored by
The District Alliance of Czech Catholics

SUNDAY, APRIL 21, 1985 at 1:00 P.M.
OUR LADY OF LOURDES AUDITORIUM
3398 East 55th Street

REFRESHMENTS DOLLAR TABLE PRIZE DOOR PRIZE
DONATION \$2.00

If you can't come donate a prize, buy a ticket anyway, and/or make a Donation.

ALL PROCEEDS OF CARD PARTY WILL BE SEND TO PONTIFICAL COLLEGE NEPOMUCENUM
Joe Kocab 4501 Cullen Dr. (44105) ☎ 883-4760
Frank Soukup ☎ 663-8944
or Ann Cisar ☎ 641-0714

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, paprikovaná slanina, tlačenka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterničky a jelítka každý den čerstvé. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL
35-10 DITMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
(mezi 35. a 36 ulicí) Telefon AS 8-8468.